

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 16.3.2011
COM(2011) 121 окончателен

2011/0058 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък
(ОКООКД)**

{SEC(2011) 315 окончателен}
{SEC(2011) 316 окончателен}

СЪДЪРЖАНИЕ

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ	4
1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО	4
2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО	7
3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО	10
4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА	12
ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД)	13
ГЛАВА I - ОБХВАТ	18
ГЛАВА II - ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ	19
ГЛАВА III - ИЗБИРАНЕ НА СИСТЕМАТА, УСТАНОВЕНА С НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА	24
ГЛАВА IV - ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА	26
ГЛАВА V - ГРАФИК И КОЛИЧЕСТВЕНО ИЗРАЗЯВАНЕ	29
ГЛАВА VI - АМОРТИЗИРАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИ АКТИВИ	35
ГЛАВА VII - ЗАГУБИ	39
ГЛАВА VIII - РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЛИЗАНЕТО В СИСТЕМАТА И ИЗЛИЗАНЕТО ОТ НЕЯ, ПРЕДВИДЕНИ В НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА	39
ГЛАВА IX - КОНСОЛИДАЦИЯ	42
ГЛАВА X - ВЛИЗАНЕ И НАПУСКАНЕ НА ГРУПАТА	45
ГЛАВА XI - ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА ДРУЖЕСТВО	47
ГЛАВА XII - ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ГРУПАТА И ДРУГИ СУБЕКТИ	48
ГЛАВА XIII - СДЕЛКИ МЕЖДУ АСОЦИИРАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ	50
ГЛАВА XIV - ПРАВИЛА ЗА БОРБА СЪС ЗЛОУПОТРЕБИТЕ	51
ГЛАВА XV - ПРОЗРАЧНИ СУБЕКТИ	54

ГЛАВА XVI - РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА.....	55
ГЛАВА XVII - АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ.....	62
ГЛАВА XVIII - ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ.....	72
ПРИЛОЖЕНИЯ.....	75
ПРИЛОЖЕНИЕ I.....	75
ПРИЛОЖЕНИЕ II	79
ПРИЛОЖЕНИЕ III	82
ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА.....	85

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

С общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) се цели отстраняването на някои основни данъчни пречки пред растежа в рамките на единния пазар. При липсата на общи правила по отношение на корпоративното облагане взаимодействието между националните данъчни системи води често до свръхоблагане и двойно данъчно облагане, а предприятията трябва да се справят със значителна административна тежест и високи разходи за привеждане в съответствие. Те са демотивиращ фактор за инвестициите в ЕС и влизат в противоречие с приоритетите, залегнали в „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“¹. ОКООКД е важна инициатива по пътя към премахването на пречките пред цялостното изграждане на единния пазар² и в годишния обзор на растежа³ бе окачествена като насърчаваща растежа инициатива, която ще бъде прилагана за стимулиране на растежа и създаване на работни места.

Предложеният общ подход ще осигури последователност в националните данъчни системи, но няма да хармонизира данъчните ставки. Лоялната конкуренция по отношение на данъчните ставки трябва да се насърчава. Разликите в данъчните ставки позволяват поддържането на известна степен на данъчна конкуренция в рамките на единния пазар, а лоялната данъчна конкуренция въз основа на данъчните ставки дава възможност за по-голяма прозрачност и позволява на държавите-членки да вземат предвид и своята пазарна конкурентоспособност и бюджетните си нужди при определянето на данъчните си ставки.

ОКООКД е в съответствие с подхода на преосмисляне на данъчните системи и пренасочването към насърчаващо растежа и съобразено с околната среда данъчно облагане, заложено в стратегията „Европа 2020“. При определянето на общата основа основна цел на предложението беше подкрепата на научноизследователската и развойната дейност. При системата за ОКООКД всички разходи за научноизследователската и развойна дейност подлежат на приспадане. Този подход ще мотивира дружества, избрали да прилагат системата, да продължават да инвестират в научноизследователска и развойна дейност. Доколкото икономическите загуби ще се покриват от печалбата на трансграничен принцип, консолидирането по системата за ОКООКД има тенденция да намалява данъчната основа. По принцип обаче прилагането на общата основа ще доведе до средна основа в рамките на ЕС, която е по-широка от настоящата, най-вече заради избора по отношение на амортизирането на активите.

Основна пречка в рамките на единния пазар понастоящем са значителните разходи по формалностите, свързани с трансферното ценообразуване въз основа на подхода на пълната конкуренция. Освен това начините, по които силно интегрираните групи се

¹ Съобщение на Комисията „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, COM(2010) 2020, 3.3.2010 г.

² Съобщение на Комисията „За Акт за единния пазар – За изграждане на високо конкурентна социална пазарна икономика — 50 предложения с оглед подобряване на условията на работа, предприемачество и търговия за всички нас“ (COM(2010) 608), 27.10.2010 г.

³ Съобщение на Комисията „Годишен обзор на растежа: напредване с изчерпателния отговор на ЕС на кризата“, COM(2011) 11, 12.1.2010 г.

стремят да се организират, ясно сочи, че ценообразуване сделка по сделка въз основа на принципа на пълната конкуренция може да се окаже вече не най-подходящ метод за разпределение на печалбата. Компенсиране на трансгранични загуби е възможно само в ограничен брой случаи в рамките на ЕС, което води до свръхоблагане на дружества, извършващи трансгранични дейности. Освен това мрежата от споразумения за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) не представлява целесъобразно решение на проблемите, свързани с премахването на двойното облагане в рамките на единния пазар, тъй като те са предназначени да функционират по-скоро на двустранна основа на международно равнище, отколкото в условия на силна интеграция.

ОКООКД е система от общи правила за изчисляване на данъчната основа на дружествата, които са местни лица за данъчни цели в ЕС и клоновете на дружества на трети държави, разположени на територията на ЕС. По-точно общата данъчна рамка предоставя правила за изчисляване на индивидуалните данъчни резултати на всяко дружество (или клон), консолидацията на тези резултати, когато има други членове на групата, и разпределение на консолидираната данъчна основа между съответните държави-членки.

Системата за ОКООКД ще може да се ползва от всички предприятия независимо от размера им; ще отпаднат някои данъчни пречки в рамките на единния пазар за мултинационалните дружества (МНД), а малките и средни предприятия (МСП) ще имат по-малки разходи за привеждане в съответствие, когато решат да разширят дейността си в друга държава-членка. Системата е незадължителна. Тъй като не всички предприятия извършват трансгранична дейност ОКООКД няма да задължава дружества, които не възнамеряват да се разширяват извън рамките на националната си територия, да поемат разходи по преминаване към нова данъчна система.

Хармонизирането ще засегне само изчисляването на данъчната основа и няма да засегне финансовата отчетност. Следователно държавите-членки ще запазят националните си правила по отношение на финансовата отчетност и системата за ОКООКД ще въведе независими правила за изчисляването на данъчната основа на дружествата. Тези правила няма да засегнат изготвянето на годишни или консолидирани счетоводни отчети.

С директивата не се цели хармонизирането да обхване и данъчните ставки. Всяка държава-членка ще прилага своята данъчна ставка по отношение на своята част от данъчната основа на данъкоплатците.

В рамките на системата за ОКООКД групите от дружества ще трябва да прилагат единен набор от правила за данъчно облагане в целия Съюз и да се обръщат само към една данъчна администрация (обслужване на едно гише). Дружество, избрало системата за ОКООКД, престава да бъде обект на националните разпоредби за облагане с корпоративен данък по отношение на всички въпроси, уредени с общите правила. Дружество, което не отговаря на условията или не избира системата, предвидена в директивата за ОКООКД, остава обект на националните разпоредби за облагане с корпоративен данък, които могат да включват специални схеми за данъчно стимулиране на научноизследователска и развойна дейност.

Дружествата, които извършват дейност извън националните граници, ще могат да ползват предимствата както на въвеждането на трансграничната компенсация на загубите, така и на намаляването на разходи за привеждане в съответствие с

корпоративните данъчни системи. Разрешаването на непосредствена консолидация на печалбите и загубите за изчисляване на общи данъчни основи в рамките на ЕС е крачка към намаляването на свръхоблагането при трансгранични ситуации и по такъв начин към подобряване на условията за данъчна неутралност между националните и трансграничните дейности за по-добро използване на потенциала на вътрешния пазар. Изчисления върху извадка от мултинационални групи, установени в ЕС, сочат, че всяка година средно около 50 % от нефинансовите и 17 % от финансовите мултинационални групи могат да ползват непосредствени трансгранични компенсации за загубите.

Основна полза от въвеждането на ОКООКД ще бъде намаляване на разходите за привеждане в съответствие за дружествата. Данните от проучването сочат намаляване на разходите за привеждане в съответствие за повтарящи се задачи, свързани с данъците от порядъка на 7 % при прилагане на системата за ОКООКД. Намаляването на действителните и възприеманите разходи за привеждане в съответствие се очаква да окаже съществено влияние върху способността и желанието на дружествата да разширяват дейността си в чужбина в средносрочен и дългосрочен аспект. Очаква се въвеждането на ОКООКД да спести много време за привеждане в съответствие и да намали тежестта за дружество майка, което създава ново дъщерно дружество в друга държава-членка. Според приблизителната оценка на данъчните експерти, участвали в проучването, едно голямо предприятие прави средно над 140 000 EUR (0,23 % от оборота) разходи, свързани с данъчното облагане, за да открие ново дъщерно дружество в друга държава-членка. С използването на ОКООКД тези разходи ще се намалят с 87 000 EUR или с 62 %. Икономии за средно предприятие са още по-значителни, доколкото се очаква разходите да паднат от 128 000 EUR (0,55 % от оборота) на 42 000 EUR, което представлява намаление с 67 %.

Предложението представлява интерес за всички дружества независимо от размера им, но то е от особено значение като част от усилието МСП да бъдат подкрепяни и насърчавани да ползват възможностите на единния пазар, както е посочено в прегледа на Законодателния акт за малките предприятия („Small Business Act“) за Европа⁴. ОКООКД способства за намаляването на данъчните пречки и административната тежест, като по този начин за МСП става по-просто и по-евтино да разширяват дейността си в ЕС. При системата за ОКООКД от МСП, които извършват трансгранична дейност и избират да прилагат системата, ще се изисква само да изчислят данъчната си основа за корпоративно облагане въз основа на един набор от правила за данъчно облагане. ОКООКД допълва европейското частно дружество (ЕЧД), което все още се обсъжда в рамките на Съвета. Една обща рамка за изчисляване на данъчната основа за дружества в ЕС ще бъде особено полезна за ЕЧД, извършващи дейност в различни държави-членки.

Настоящото предложение няма за цел да окаже влияние върху данъчните приходи и въздействието върху разпределението на данъчните основи между държавите-членки на ЕС е анализирано. Всъщност влиянието върху доходите на държавите-членки ще зависи в крайна сметка от избора на действие, направен на национално равнище, с оглед на евентуални адаптации на съвкупността от различни данъчни инструменти или приложими данъчни ставки. Поради това е трудно да се предскаже точното въздействие върху различните държави-членки. В тази светлина, като изключение от общия

⁴ Съобщение на Комисията „Преглед на Законодателния акт за малките предприятия за Европа“, COM(2011)78 окончателен, 23.2.2011 г.

принцип, когато резултатът от разпределението на данъчната основа между държавите-членки не отразява справедливо размера на дейността на предприятието действа предпазна клауза, която предвижда алтернативен метод. Освен това директивата предвижда клауза, съгласно която въздействието ще се преразгледа 5 години след влизането в сила на директивата.

За държавите-членки въвеждането на незадължителната система разбира се ще означава, че данъчните администрации ще трябва да администрират две отделни данъчни схеми (ОКООКД и своята национална схема за облагане с корпоративен данък). Но това се компенсира от факта, че с прилагането на ОКООКД ще има по-малко възможности за данъчно планиране от страна на дружествата, които използват трансферното ценообразуване или несъответствия в данъчните системи на държавите-членки. Ще има по-малко спорове пред Съда на Европейския съюз и по рядко ще се използва процедурата за взаимно съгласие по спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане.

С цел да се подпомогнат данъчните администрации на държавите-членки при въвеждане на системата за ОКООКД се планира програмата на ЕС „Фискалис“ да бъде мобилизирана в помощ на държавите-членки за въвеждане и администриране на системата за ОКООКД.

Настоящото предложение включва пълен набор от правила за корпоративното облагане. В него се посочва кой може да участва в системата, как се изчислява данъчната основа и какъв е периметърът на консолидацията и как ще функционира тя. То предвижда и правила за борба със злоупотребите, определя как се разделя данъчната основа и как ОКООКД следва да бъде администрирана от държавите-членки съгласно принципа за обслужване на едно гише.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

а) Консултации

След публикуването на проучването относно подходящото облагане на дружествата през 2001 г. Комисията проведе широка публична дискусия и поредица от консултации.

Най-важната крачка в този процес бе създаването на работна група по въпросите на ОКООКД, съставена от експерти от националните данъчни администрации от всички държави-членки. Работната група по въпросите на ОКООКД бе създадена през ноември 2004 г. и проведе тринадесет пленарни заседания до април 2008 г. Освен това бяха сформирани шест подгрупи, които да разгледат по-задълбочено специфичните области и да съобщят резултатите на работната група по въпросите на ОКООКД. Ролята на националните експерти бе ограничена — от тях се очакваше да предоставят техническа помощ и консултации на службите на Комисията. Работната група по въпросите на ОКООКД организира и три заседания в разширен състав (през декември 2005 г., 2006 г. и 2007 г.), за да даде възможност на всички основни експерти и заинтересовани страни от засегнатите професионални сектори, деловите и академичните среди да изразят мнението си.

Освен това Комисията проведе неформални консултации на двустранна основа с няколко стопански и професионални сдружения. Някои от тези групи с общи интереси

представиха мненията си по официален ред. Бяха взети предвид и резултатите от проучвания на академичните среди. Така някои водещи представители на тези среди представиха на Комисията своите възгледи по отношение на различните аспекти на системата.

Комисията организира също така две събития в Брюксел (април 2002 г.) и Рим (декември 2003 г. съвместно с италианското председателство). През февруари 2008 г. във Виена бе организирана друга конференция, спонсорирана от Комисията и от една академична институция, на която подробно бяха обсъдени редица въпроси, свързани с ОКООКД. Накрая на 20 октомври 2010 г. Комисията проведе консултации с експерти от държавите-членки, с деловите и академичните среди и мозъчните тръстове по някои въпроси, които нейните служби бяха преразгледали и разработили след последното заседание на работната група по въпросите на ОКООКД през април 2008 г.

б) Оценка на въздействието

Бе подготвена много подробна оценка на въздействието. Тя включва резултатите от следните проучвания: i) European Tax Analyzer (ETA); ii) проучването на Price Waterhouse Cooper (PWC); iii) базите данни Amadeus и ORBIS; iv) проучването на Deloitte и v) проучването на CORTAX.

Докладът следва насоките на Генералния секретариат относно оценката на въздействието и съответно съдържа: i) преглед на процеса на консултации, ii) описание на съществуващите проблеми, iii) определение на целите на действието и iv) сравнение с други варианти за действие, които позволяват да се постигнат определените цели. По-специално ОООКД (обща основа за облагане без консолидиране) и ОКООКД (обща основа за облагане с консолидиране), всяка от които може да бъде задължителна или незадължителна, са предмет на анализ, а съответното им икономическо и социално въздействие и влиянието им върху околната среда са предмет на сравнение.

Сравнение на вариантите за действие

В оценката на въздействието се разглеждат различни варианти с оглед на подобряването на конкурентната позиция на европейските дружества, като им се предоставя възможността да изчисляват своите печалби, реализирани на равнището на ЕС, въз основа на единен набор от инструменти и съответно да изберат правната рамка, която най-добре съответства на техните стопански нужди, като в същото време премахва данъчните разходи, свързани със съществуването на 27 отделни национални данъчни системи. В доклада се разглеждат 4 основни сценарии на действие, които се сравняват със сценария на „бездействие или запазване на съществуващото положение“ (вариант 1):

- i) незадължителна обща основа за облагане с корпоративен данък (незадължителна ОООКД): дружества — местни лица в ЕС (и места на стопанска дейност, разположени в ЕС), ще имат възможност да изчисляват данъчната си основа с помощта на набор от общи правила за целия Съюз вместо да прилагат някоя от 27-те национални системи за облагане с корпоративен данък. „Отделното счетоводство“ (ценообразуване сделка по сделка въз основа на принципа на пълната конкуренция) ще се запази за вътрешногруповите сделки, тъй като системата няма да изисква консолидиране на данъчния резултат (вариант 2).

- ii) задължителна обща основа за облагане с корпоративен данък (задължителна ОООКД): всички дружества — местни лица в ЕС, с квалифицирано дялово участие на съответното дружество майка (и места на стопанска дейност, разположени в ЕС), ще трябва да изчисляват данъчната си основа с помощта на единен набор от общи правила за целия Съюз. Новите правила ще заместят действащите 27 национални системи за облагане с корпоративен данък. При липсата на консолидация, за определяне на разпределението на печалбата при вътрешногрупови сделки ще продължи да се прилага „отделното счетоводство“ (вариант 3).
- iii) незадължителна обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (незадължителна ОКООКД): набор от общи правила за определяне на консолидирана данъчна основа на равнището на ЕС ще бъде алтернатива на действащите 27 национални системи за облагане с корпоративен данък и прилагането на „отделното счетоводство“ за разпределяне на приходите на асоциираните предприятия. Така данъчните резултати на всеки член на групата (т.е. дружества — местни лица в ЕС или места на стопанска дейност, разположени в ЕС) ще бъдат обединени, за да се образува консолидираната данъчна основа, и преразпределени съгласно предварително създаден механизъм за разпределяне въз основа на формула. Съгласно този сценарий дружества — местни лица в ЕС и/или места на стопанска дейност, разположени в ЕС, собственост на дружества, установени извън Съюза, ще имат право да прилагат ОКООКД при условие, че отговарят на изискванията за образуване на група и всички отговарящи на изискванията членове на същата група изберат възможността да прилагат общите правила („всички вътре/всички вън“) (вариант 4).
- iv) задължителна обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (задължителна ОКООКД): дружества — местни лица в ЕС и/или места на стопанска дейност, разположени в ЕС, собственост на дружества, установени извън Съюза, ще трябва да прилагат ОКООКД при условие, че отговарят на изискванията за образуване на група.

Анализ на въздействието

Икономическите резултати от анализа на въздействието показват, че премахването на разкритите пречки при облагането с корпоративен данък ще позволи на предприятията да правят по-разумен икономически избор и така да подобрят общата ефективност на икономиката. И двата предложени варианта — за незадължителна и за задължителна ОКООКД, ще доведат до леко подобряване на благосъстоянието. Незадължителната ОКООКД е за предпочитане поради няколко причини. Двете основни причини, които се посочват в оценката на въздействието са i) очакваното въздействие върху заетостта е по-благоприятно и ii) отпадането на необходимостта всяко отделно дружество в Съюза да използва нов метод на изчисляване на данъчната си основа (независимо от това дали извършва дейността си в повече от една държава-членка).

Анализираните реформи потенциално се свързват със значителни динамични ефекти в дългосрочен аспект. Очаква се ефектът да се изрази най-вече в намаляване на несигурността и на разходите (действителни и възприемани) на дружествата, извършващи дейност в няколко страни. Накрая, реформите ще доведат до увеличение на трансграничните инвестиции в рамките на Съюза, произтичащи както от

разширяването на европейски и чуждестранни мултинационални предприятия, така и от нови инвестиции от чисто национални дружества в други държави-членки. По-специално премахването на допълнителните разходи за приваждане в съответствие, свързани със задължението да се спазват различни данъчни правила в Съюза и да се работи с повече от една данъчни администрации (принцип на „обслужване на едно гише“), могат да подобрят капацитета на дружествата за трансгранично развитие. Тази перспектива следва да бъде от особена полза за малките и средни предприятия, които при действащата система са най-силно засегнати от високите разходи за приваждане в съответствие.

Независимо от факта, че оценката на въздействието сочи, че окончателното въздействие на въвеждането на ОКООКД за всички облагаеми приходи зависи от избора на действие на съответната държава-членка, от значение е държавите-членки да обръщат голямо внимание на ефекта върху приходите предвид много трудното състояние на бюджета в много държави-членки.

По принцип новите правила относно общата основа ще доведат до средна основа в рамките на ЕС, която е по-широка от настоящата. Доколкото икономическите загуби ще се покриват от печалбата на трансграничен принцип, консолидирането по системата на ОКООКД има тенденция да намалява данъчната основа.

Всъщност влиянието върху доходите на държавите-членки ще зависи в крайна сметка от избора на действие, направен на национално равнище, с оглед на евентуални адаптации на съвкупността от различни данъчни инструменти или приложими данъчни ставки. Поради това е трудно да се предскаже точното въздействие върху различните държави-членки. Директивата обаче предвижда клауза, съгласно която въздействието ще се преразгледа след 5 години.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

а) Правна основа

Законодателството относно прякото данъчно облагане попада в обхвата на член 115 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС). Съгласно разпоредбата законодателните мерки за сближаване по посочения член приемат правната форма на директива.

б) Субсидиарност

Предложението е в съответствие с принципа на subsidiarity.

Със системата за ОКООКД се цели преодоляването на данъчните пречки, които възникват предимно поради разделянето на Съюза на 27 различни данъчни системи и с които предприятията се сблъскват, извършвайки дейност в рамките на единния пазар. Некоординирано действие, планирано и приложено самостоятелно от всяка държава-членка, ще доведе до повторение на съществуващата в момента ситуация, тъй като дружествата отново ще трябва да се обръщат към толкова данъчни администрации, колкото са държавите-членки, в които подлежат на облагане.

Правилата, предвидени в настоящото предложение, като трансгранично компенсиране на загуби и необлагаеми преобразувания на дружества в рамките на групата, биха били неефикасни и биха могли да доведат до нарушения на пазара, по-точно под формата на

двойно данъчно облагане или необлагане, ако всяка държава-членка прилага своята система. Различните национални правила за разпределяне на печалбите също няма да подобрят съществуващия вече сложен процес на разпределение на печалбата от дейността между асоциирани предприятия.

Естеството на проблема изисква общ подход.

Очаква се един единен набор от правила за изчисляването, консолидирането и разпределянето на данъчните основи на асоциирани предприятия за целия Съюз да намали нарушенията на пазара, причинени от съществуващото в момента взаимодействие на 27 национални данъчни законодателства. Освен това основните стълбове на системата — по-специално трансграничното компенсирание на загуби, освободеното от данъци прехвърляне на активи в рамките на група и разпределянето на данъчната основа на групата посредством формула, може да се осъществи единствено в рамките на обща регулаторна база. Съответно ще трябва да се създадат общи правила на административната процедура, за да стане възможно въвеждането на принципа на „обслужване на едно гише“

Настоящото предложение засяга само преодоляването на пречките, свързани с данъчното облагане, възникнали в резултат на различията между националните системи, и изчисляването на данъчната основа между асоциирани предприятия. Работата, последвала проучването относно подоходното облагане на дружествата установи, че най-добър резултат при премахване на тези пречки ще се постигне, ако се създаде обща регулативна рамка за изчисляването на консолидирана основа за облагане с корпоративен данък и трансгранична консолидация. Наистина тези въпроси могат да бъдат разрешени единствено с помощта на законодателство на равнището на Съюза, тъй като те са предимно от трансгранично естество. Следователно настоящото предложение е основателно от гледна точка на принципа на субсидиарност, защото със самостоятелно действие от страна на държавите-членки очакваните резултати няма да могат да бъдат постигнати.

в) Пропорционалност

Настоящото предложение, представено под формата на незадължителна система, представлява най-пропорционалният отговор на установените проблеми. То не задължава дружествата, които не възнамеряват да започват дейност в чужбина, да поемат ненужни административни разходи по прилагането на общите правила при липса на действителни печалби.

Очаква се настоящата инициатива да създаде по-благоприятни условия за инвестиции в рамките на единния пазар, тъй като следва да се очаква намаление на разходите за съответствие с различните данъчни системи. Освен това от значителна полза за дружествата ще бъде премахването на формалностите, свързани с трансферното ценообразуване, възможността за трансгранично прехвърляне на загубите в рамките на групата, както и необлагаеми преобразувания в рамките на групата. Положителното влияние следва да е по-значимо от възможните допълнителни финансови и административни разходи, които националните данъчни органи ще трябва да направят на първия етап от прилагането на системата.

Мерките, предвидени в настоящото предложение, са едновременно подходящи и необходими за постигане на целта (тоест те са пропорционални). Те са свързани по-

конкретно с хармонизирането на основата за облагане с корпоративен данък, което е необходимо условие за преодоляване на установените пречки пред данъчното облагане и коригиране на елементите, които водят до нарушения на единния пазар. В това отношение следва също така да се уточни, че настоящото предложение не изисква хармонизиране на данъчните ставки (или определянето на минимална данъчна ставка). Всъщност определянето на данъчните ставки се разглежда като въпрос, който попада в рамките на данъчния суверенитет на държавите-членки, и следва да се урежда от националните законодателства.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение за директива няма отражение върху бюджета за Европейския съюз.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък
(ОКООКД)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁵,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁶,

като действа в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Дружествата, които възнамеряват да извършват трансгранична дейност в рамките на Съюза срещат сериозни пречки и нарушения на пазара поради наличието на 27 различни системи за корпоративно облагане. Тези пречки и нарушения пречат на правилното функциониране на вътрешния пазар. Те са демотивиращ фактор за инвестициите в Съюза и влизат в противоречие с приоритетите, залегнали в съобщението „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, прието от Комисията на 3 март 2010 г.⁷ Те противоречат и на изискванията за „силно конкурентоспособна социална пазарна икономика“.
- (2) Данъчните пречки пред трансграничната дейност са особено тежки за малките и средните предприятия, които обикновено не разполагат с необходимите средства за преодоляване на проблемите, произтичащи от неефективното функциониране на пазара.
- (3) Мрежата от споразумения за избягване на двойното данъчно облагане между държавите-членки не представлява целесъобразно решение на проблемите.

⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁷ COM(2010) 2020.

Действащото законодателство на Съюза относно корпоративното облагане се отнася единствено до малък брой специфични проблеми.

- (4) Система, която позволява на дружествата да разглеждат Съюза като единен пазар за целите на корпоративното облагане, ще улесни трансграничната дейност на дружествата — местни лица в Съюза и ще способства за постигане на целта Съюзът да стане по-конкурентноспособен за инвестициите на международно равнище. Такава система може да бъде постигната най-добре като се предостави възможност на групите от дружества, които подлежат на облагане в две или повече държави-членки, да уреждат данъчните си въпроси в Съюза в съответствие с единен набор от правила за изчисляването на данъчната основа и да се обръщат само към една данъчна администрация („обслужване на едно гише“). Тези правила следва да се предоставят и на субекти, които подлежат на облагане с корпоративен данък в Съюза, но не са част от група.
- (5) Доколкото разликите в данъчните ставки не водят до възникване на едни и същи пречки, не е необходимо системата (общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) да засегне свободата на действие на държавите-членки по отношение на националната/ите им ставка/и за данъчно облагане на дружества.
- (6) Консолидирането е съществен елемент от тази система, тъй като основните данъчни пречки пред дружествата в Съюза могат да бъдат преодоляни само по този начин. С него се премахват формалностите, свързани с трансферното ценообразуване и двойното данъчно облагане в рамките на групата. Освен това загубите на данъкоплатците автоматично се компенсират от печалбите, реализирани от други членове на същата група.
- (7) Консолидирането води по естествен начин до създаването на правила за разпределяне на резултата между държавите-членки, в които са установени членовете на групата.
- (8) Доколкото системата е предназначена предимно за дружествата, които извършват трансгранична дейност, тя следва да има незадължителен характер и да съществува наред с действащите национални системи за облагане с корпоративен данък.
- (9) Системата (общата консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД) следва да представлява набор от общи правила за изчисляване на данъчната основа на дружествата без да се засягат разпоредбите на Директиви 78/660/ЕИО⁸ и 83/349/ЕИО⁹ на Съвета и Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰.
- (10) Всички приходи следва да подлежат на облагане, ако изрично не е предвидено друго.

⁸ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11.

⁹ ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

¹⁰ ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.

- (11) Доходи под формата на дивиденди, постъпления от продажба на акции или дялове от дружество извън групата и печалбите на чуждестранните места на стопанска дейност следва да се освободят от облагане. За избягване на двойното данъчно облагане повечето държави-членки освобождават дивиденди и постъпления от продажба на акции или дялове, тъй като така се избягва необходимостта от изчисляване на правото на данъкоплатеца на данъчен кредит за данъците, платени в чужбина, по-специално в случаите, когато за това право трябва да се вземе предвид корпоративният данък, платен от дружеството, разпределящо дивиденди. Освобождаването на доходи от чужбина отговаря на същата необходимост от опростяване.
- (12) Доходи от лихви и авторски и лицензионни възнаграждения следва да се облагат с право на приспадане на кредит за данъка, удържан при източника върху тези плащания. За разлика от случая с дивидентите изчисляването на този кредит не представлява трудност.
- (13) От облагаемите приходи следва да се приспаднат разходите за дейността и някои други елементи. Подлежащите на приспадане разходи за дейността по принцип следва да включват всички разходи, свързани с продажбите, и разходите свързани с генериране или поддържане на доход или обезпечение за осигуряване на доход. Следва да подлежат на приспадане и разходите за научноизследователска и развойна дейност и разходите, направени при набиране на собствен капитал или привлечен капитал за целите на дейността. Следва да се изготви и списък на разходите, които не подлежат на приспадане.
- (14) Дълготрайните активи следва да подлежат на амортизация за данъчни цели с някои изключения. Свърхдълготрайните материални и нематериални активи следва да бъдат амортизирани отделно, докато останалите могат да бъдат амортизирани общо като група активи. Общото амортизиране опростява нещата както за данъчните органи така и за данъкоплатците, тъй като се избягва необходимостта от изготвянето и поддържането на списък за всеки отделен вид на дълготрайните активи и полезния му живот.
- (15) На данъкоплатците следва да се разреши неограничено пренасяне на загуби за следващи периоди, без да се разрешава обаче пренасяне на загуби към минали периоди. Тъй като с пренасянето на загуби за следващи периоди се цели да се гарантира, че данъкоплатецът се облага върху действителните си доходи, няма основание периодът на пренасяне да бъде ограничен. Пренасяне на загуби към минали периоди е относително рядко срещана практика в държавите-членки и ненужно усложнява процеса.
- (16) Условието за консолидация (членство в група) следва да включват два критерия — i) контрол (повече от 50 % от правата на глас) и ii) собственост (повече от 75 % от собствения капитал) или права на дял от печалбата (повече от 75 % от правата на участие в разпределението на печалбата). Тези критерии гарантират висока степен на икономическа интеграция между членовете на групата, доказана въз основа на отношенията на контрол и голямо дялово участие. Дружеството следва да отговаря на двата критерия през цялата данъчна година, в противен случай то следва да напусне незабавно групата. Следва също така да се въведе задължение за минимален период на членство в групата от девет месеца.

- (17) Правилата относно преобразуването на предприятията следва да се установяват така, че да осигуряват равностойна защита на данъчните права на държавите-членки. При приемането на дружество в групата търговските загуби за периода преди консолидацията следва да се пренесат за следващия период, за да бъдат компенсирани от разпределения дял на данъкоплатеца. Когато дружество напуска групата, не му се разпределят загуби, възникнали по време на периода на консолидацията. Може да се направи корекция на капиталовата печалба, когато някои активи са продадени в рамките на кратък период от време след влизането в групата или след напускането ѝ. Стойността на създадените в предприятието нематериални активи следва да се изчислява въз основа на подходящ индикатор, тоест разходи за научноизследователска и развойна дейност, търговия и реклама.
- (18) Когато е удържан данък при източника върху лихвите и авторските и лицензионни възнаграждения, платени от данъкоплатците, постъпленията от тези данъци следва да се разпределят по формулата за съответната данъчна година. Когато е удържан данък при източника върху дивиденди, разпределени от данъкоплатците, постъпленията от тези данъци следва да не се разпределят, тъй като за разлика от лихвите и авторските и лицензионни възнаграждения, дивидентите не са довели на по-ранен етап до приспадане, засегнало всички дружества от групата.
- (19) Сделки между данъкоплатец и асоциирано предприятие, което не е член на същата група, следва да подлежат на корекции на цените въз основа на принципа на пълната конкуренция, който е критерий с общо приложение.
- (20) Системата следва да включва общо правило за борба със злоупотребите, придружено с мерки за ограничаване на специфични форми на злоупотреби. Тези мерки следва да включват ограничения на правото на приспадане на лихви, платени на асоциирани предприятия — местни лица за данъчни цели в държави с ниски данъчни ставки извън Съюза, които не обменят информация с държавата-членка на лицето — платец въз основа на споразумение, съпоставимо с Директива 2011/16/ЕС на Съвета¹¹ относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане и облагане на застрахователните премии¹² и правила за контролираните чуждестранни дружества.
- (21) Формулата за разпределението на консолидираната данъчна основа следва да обхваща три фактора с еднаква тежест (труд, активи и продажби). Факторът „труд“ следва да се изчислява въз основа на разходите за заплати и броя на наетите лица (двата индикатора са с равна тежест — всеки от тях се брои за половина). Факторът „активи“ следва да обхваща всички дълготрайни материални активи. Нематериалните и финансовите активи следва да се изключат от формулата поради променливия си характер и риска да се разстрои системата. Използването на тези фактори позволява да се отдаде необходимото значение на интересите на държавите-членки на произход. Освен това следва да се вземат предвид и продажбите, за да се осигури равностойно участие на държавата-членка по местоназначение. Тези фактори и разпределянето на

¹¹ ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1.

¹² ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15.

тежестта им следва да позволят облагане на печалбите там, където са възникнали. Като изключение от общото правило, когато резултатът от разпределението не отразява справедливо размера на дейността на предприятието, действа предпазна клауза, която предвижда алтернативен метод.

- (22) За обработката на лични данни, извършвана съгласно настоящата директива, се прилага Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни¹³.
- (23) Групите от дружества следва да могат да се обръщат само към една данъчна администрация („главен данъчен орган“), която следва да е администрацията на тази държава-членка, в която дружеството майка на групата („главен данъкоплатец“) е местно лице за данъчни цели. Настоящата директива следва също така да определи процедурните правила за администриране на системата. Тя трябва да предвиди също така развита процедура за предоставяне на отговор. Проверките следва да бъдат инициирани и координирани от главния данъчен орган, но органите на всяка държава-членка, в която дружество – член на групата, е установено за данъчни цели, може да поиска започването на проверка. Компетентният орган на държавата-членка, в която член на групата е местно лице или е установено лице, може да обжалва решение на главния данъчен орган относно съобщението за избор на възможност или ревизионен акт пред съдилищата на държавата-членка на главния данъчен орган. Спорове между данъкоплатци и данъчни органи следва да се отнасят до административен орган, който е компетентен да разгледа жалба на първа инстанция в съответствие със законодателството на държавата-членка на главния компетентен орган.
- (24) Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз с цел да се адаптират приложенията така, че да отчитат промените в законодателствата на държавите-членки относно формата на дружествата и корпоративните данъци и да актуализират списъка на данъците, които не подлежат на приспадане, както и да установят правила за определяне на правна и икономическа собственост по отношение на отдадени на лизинг активи и изчисляването на дела на главницата и лихвата в лизинговите плащания и на амортизируемата стойност на отдаден на лизинг актив. Необходимо е Комисията да бъде оправомощена за неограничен период от време, което да позволи коригиране на правилата при необходимост.
- (25) На Комисията следва да се делегират права, с цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящата директива по отношение на ежегодното приемане на списък на формите на дружества от трети държави, които отговарят на изискванията, поставени с настоящата директива, определящи правила за изчисляването на факторите „труд, активи и продажби“, тежестта на размера на заплатите, броя на наетите лица, активите и продажбите в съответния фактор, както и изчисляването на активите за фактора „активи“, и приемането на стандартен образец на съобщението за избор на възможност и правила относно електронната декларация, образца на данъчна декларация, образца на

¹³ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31—50.

декларация за консолидирана данъчна основа и изискваните придружаващи документи. Тези права следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2011 г. за установяване на правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията¹⁴.

- (26) Целта на настоящата директива не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки чрез индивидуалните действия поради липсата на координация между националните системи за данъчно облагане. Предвид факта, че неефективното функциониране на вътрешния пазар води до проблеми предимно от трансгранично естество, следва да се вземат коригиращи мерки на равнището на Съюза. Този подход е в съответствие с принципа на субсидиарност, заложен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, заложен в посочения член, настоящата директива не надхвърля мерките, необходими за постигането на тази цел.
- (27) Комисията следва да направи преглед на приложението на директивата след период от пет години и държавите-членки следва да съдействат на Комисията като предоставят необходимата за целта информация.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБХВАТ

Член 1 *Обхват*

С настоящата директива се установява система на облагане на някои дружества и групи от дружества въз основа на обща данъчна основа и се определят правила за изчисляването и ползването на тази основа.

Член 2 *Дружества, които могат да прилагат системата*

1. Настоящата директива се прилага за дружества, установени съгласно законодателството на дадена държава-членка, когато са изпълнени едновременно следните две условия:
 - а) дружеството приема една от формите, изброени в приложение I,
 - б) дружеството подлежи на облагане с един от корпоративните данъци, изброени в приложение II, или на подобен данък, въведен впоследствие.

¹⁴ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

2. Настоящата директива се прилага за дружества, установени съгласно законодателството на трета държава, когато са изпълнени едновременно следните две условия:
 - а) дружеството приема форма, подобна на една от формите, изброени в приложение I,
 - б) дружеството подлежи на облагане с един от корпоративните данъци, изброени в приложение II.
3. Комисията може да приеме делегирани актове в съответствие с член 127 и при условие, че са изпълнени условията, предвидени в членове 128, 129 и 130 с цел да се изменят приложения I и II така, че да отразят промените в законодателствата на държавите-членки по отношение на формата на дружествата и корпоративните данъци.

Член 3

Видове дружества от трети държави, които могат да прилагат системата

1. Комисията приема ежегодно списък на форми на дружества от трети държави, за които се приема, че отговарят на изискванията, предвидени в член 2, параграф 2, буква а). Посоченият акт за прилагане се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 131, параграф 2.
2. Фактът, че определена форма на дружество не е включена в списъка на формите на дружества от трети държави, посочен в параграф 1, не изключва възможността от прилагане на настоящата директива към тази форма.

ГЛАВА II

ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ

Член 4

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „данькоплатец“ означава дружество, което е избрало да прилага системата, предвидена в настоящата директива;
- (2) „отделен данькоплатец“ означава данькоплатец, който не отговаря на изискванията за консолидация;
- (3) „лице, което не е данькоплатец“ означава дружество, което няма право да избира или е избрало да не прилага системата, предвидена в настоящата директива;
- (4) „местен данькоплатец“ означава данькоплатец, което е местно лице за данъчни цели в дадена държава-членка съгласно член 6, параграфи 3 и 4;

- (5) „чуждестранен данъкоплатец“ означава данъкоплатец, който не е местно лице за данъчни цели в дадена държава-членка съгласно член 6, параграфи 3 и 4;
- (6) „главен данъкоплатец“ означава:
- а) местен данъкоплатец, когато образува група със своите дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие, със своите места на стопанска дейност в други държави-членки или с едно или повече места на стопанска дейност на дъщерно дружество с квалифицирано дялово участие — местно лице в трета държава; или
 - б) местният данъкоплатец, посочен от групата, когато в състава му влизат само два или повече местни данъкоплатци, които са преки дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие на същото дружество майка — местно лице в трета държава или
 - в) местен данъкоплатец, който е дъщерно дружество с квалифицирано дялово участие на дружество майка — местно лице в трета държава, когато този местен данъкоплатец образува група само с едно или повече места на стопанска дейност на своето дружество майка; или
 - г) мястото на стопанска дейност, посочено от чуждестранен данъкоплатец, което образува група само по отношение на своите места на стопанска дейност, намиращи се в две или повече държави-членки.
- (7) „член на групата“ означава всеки данъкоплатец, принадлежащ към същата група, съгласно определението по членове 54 и 55. Когато данъкоплатец поддържа едно или повече места на стопанска дейност в държава-членка, различна от тази, в която се намира централното му звено за управление и контрол, всяко място на стопанска дейност се смята за член на групата;
- (8) „приходи“ означава постъпленията от продажби и от всякакви други сделки, без данък върху добавената стойност и други данъци и налози, събирани в полза на държавни органи, независимо дали в парична или непарична форма, включително постъпленията от продажба на активи и права, от лихви, от дивиденди и други форми на разпределяне на печалбата, от ликвидация, от авторски и лицензионни възнаграждения, от получени субсидии и безвъзмездни средства, от получени дарения, от обезщетения и доброволни компенсаторни плащания. Приходите включват и непаричните дарения, извършени от данъкоплатец. Приходите не включват набирания от данъкоплатеца собствен капитал или получаваните плащания за погасяване на дълг към него;
- (9) „печалба“ означава превишението на приходите над подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи за дадена данъчна година;
- (10) „загуба“ означава превишението на подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи над приходите за дадена данъчна година;

- (11) „консолидирана данъчна основа“ е сборът на данъчните основи на всички членове на групата, изчислени съгласно член 10;
- (12) „разпределен дял“ означава частта от консолидираната данъчна основа на дадена група, която е определена за даден член на групата чрез прилагане на формулата по членове 86—102;
- (13) „стойност за данъчни цели“ на дълготраен актив или група активи означава амортизируемата стойност минус общата начислена амортизация до момента;
- (14) „дълготрайни активи“ са всички материални активи, придобити чрез покупка или създадени от данъкоплатеца, и всички нематериални активи, придобити чрез покупка, когато стойността им може да бъде оценена независимо и когато се използват в дейността за генериране или поддържане на доход или като обезпечение за осигуряване на доход за повече от 12 месеца, освен когато разходите за придобиването, изграждането или подобрието им са в размер под 1 000 EUR. Дълготрайните активи включват и финансови активи;
- (15) „финансови активи“ означава акции или дялове от свързани предприятия, заеми за свързани предприятия, дялови участия, заеми за предприятия, с които дружеството е свързано чрез дялово участие, инвестиции, държани като дълготрайни активи, други заеми и собствени акции, доколкото националното законодателство позволява включването им в счетоводния баланс;
- (16) „свръхдълготрайни материални активи“ означава материални дълготрайни активи с полезен живот 15 години или повече. Сградите, въздухоплавателните средства и корабите се смятат за свръхдълготрайни материални активи;
- (17) „употребявани активи“ означава дълготрайни активи, чийто полезен живот е отчасти изчерпан към момента на придобиването и които са подходящи за понататъшна употреба в текущото си състояние или след ремонт;
- (18) „разходи за подобрене“ означава всякакви допълнителни разходи във връзка с дълготраен актив, които съществено повишават капацитета на актива или съществено подобряват функционирането му, или представляват над 10 % от първоначалната амортизируема стойност на актива;
- (19) „материални запаси и незавършено производство“ означава активи, държани за продажба, предназначени за продажба активи в процес на производство, или активи под формата на материали или запаси, които ще бъдат използвани в производствения процес или за предоставяне на услуги;
- (20) „икономически собственик“ означава лицето, което по същество получава всички ползи и поема всички рискове, свързани с даден дълготраен актив, независимо дали това лице е законният му собственик. Данъкоплатец, който има правото да притежава, да използва и да се разпорежда с даден дълготраен актив и носи риска от загубата или погиването му, във всички случаи се смята за икономическия собственик на актива;
- (21) „компетентен орган“ е органът, на който всяка държава-членка е възложила отговорността по всички въпроси, свързани с прилагането на настоящата директива;

- (22) „главен данъчен орган“ е компетентният орган на държавата-членка, в която главният данъкоплатец се явява местно лице или — ако това е място на стопанска дейност на чуждестранно лице — в която той се намира;
- (23) „проверка“ означава разследване, инспекция или проучване от всякакъв вид, извършвано от компетентен орган, за да бъде установено дали дадено данъкоплатец спазва разпоредбите на настоящата директива.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. Счита се, че данъкоплатец има място на стопанска дейност в държава, различна от тази, в която се намира централното му звено за управление и контрол, когато разполага с определено място в другата държава, посредством което извършва цялостно или частично стопанската си дейност, като:
 - а) място на управление;
 - б) клон;
 - в) офис;
 - г) завод/фабрика
 - д) работилница;
 - е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или друг обект на извличане на природни ресурси.
2. Строителна площадка или строителен или монтажен проект представлява място на стопанска дейност единствено ако е с продължителност над дванадесет месеца.
3. Независимо от разпоредбите на параграфи 1 и 2 не се счита, че е налице място на стопанска дейност при следните случаи:
 - а) използването на помещения единствено с цел съхраняване, излагане или доставка на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца;
 - б) поддържане на материални запаси на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца единствено с цел съхраняване, излагане или доставка;
 - в) поддържане на материални запаси на продукти или стоки, принадлежащи на данъкоплатеца единствено с цел преработка от друго лице;
 - г) поддържането на определено място за дейност единствено с цел закупуване на продукти или стоки, или за събирането на информация, за данъкоплатеца;
 - д) поддържането на определено място за дейност единствено с цел извършването за данъкоплатеца на друга дейност, която има подготвителен или спомагателен характер;

- е) поддържането на определено място за дейност единствено с цел извършването на комбинация от дейностите, изброени в букви а) до д), при условие, че общата дейност на определеното място за дейност, получена в резултат на комбинирането, има подготвителен или спомагателен характер.
4. Независимо от параграф 1, когато лице, различно от посредник с независим статут, за което се отнася параграф 5, действа за сметка на данъкоплатеца, и разполага в дадена държава с правомощия, които обичайно упражнява, да сключва договори от името на данъкоплатеца, се счита че последният разполага с място на стопанска дейност в посочената държава по отношение на дейностите, които лицето предприема за сметка на данъкоплатеца, освен случаите, когато дейностите на това лице са ограничени и обхващат само тези, посочени в параграф 3, които, ако се извършват посредством определено място за дейност, не дават основание то да се счита за място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на настоящия параграф.
5. Не се счита, че даден данъкоплатец има място на стопанска дейност в определена държава само поради факта, че извършва дейност в посочената държава посредством брокер, общ комисионер или друг посредник с независим статут, при условие, че въпросните лица действат в рамките на обичайната си дейност.
6. Фактът, че даден данъкоплатец — местно лице на дадена държава, контролира или е контролиран от данъкоплатец — местно лице на друга държава, или което извършва дейност в тази друга държава (посредством място на стопанска дейност или по друг начин) сам по себе си не е достатъчно основание единият от данъкоплатците да бъде считан за място на стопанска дейност на другия.

ГЛАВА III

ИЗБИРАНЕ НА СИСТЕМАТА, УСТАНОВЕНА С НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

Член 6 *Избиране*

1. Дружество, по отношение на което се прилага настоящата директива, местно за данъчни цели на дадена държава-членка, може да избере системата, установена с настоящата директива, в съответствие с условията, предвидени в нея.
2. Дружество, по отношение на което се прилага настоящата директива, което не е местно за данъчни цели на дадена държава-членка, може да избере системата, установена с настоящата директива, в съответствие с условията, предвидени в нея по отношение на място на стопанска дейност, поддържано от него в държава-членка.
3. За целите на параграфи 1 и 2 дружество, чието седалище, място на вписване или място на действително управление е в държава-членка, и което не се счита,

по силата на споразумение, сключено между тази държава-членка с трета държава, за местно лице за данъчни цели на тази трета държава, се счита за местно лице за данъчни цели на държавата-членка.

4. Когато съгласно параграф 3 дружество е местно лице на две или повече държави-членки, то се счита за местно лице на държавата-членка, в която се намира мястото на действителното му управление.
5. Ако мястото на действителното управление на член на група за морски или вътрешен воден транспорт е на борда на кораб или лодка, се счита, че то е разположено в държавата-членка, в която се намира пристанището на домуване на кораба или лодката или ако няма такова пристанище на домуване — в държавата-членка, на която лицето, експлоатиращо кораба или лодката, е местно лице.
6. Дружество — местно лице на държава-членка, избрало системата, установена с настоящата директива, подлежи на облагане с корпоративен данък по тази система върху всички свои доходи от всички източници, независимо дали са на територията или извън територията на държавата-членка, на която е местно лице.
7. Дружество — местно лице на трета държава, избрало системата, установена с настоящата директива, подлежи на облагане с корпоративен данък по тази система върху всички свои доходи от дейност, извършена посредством място на стопанска дейност в държава-членка.

Член 7

Приложимо право

Когато дадено дружество отговаря на условията и избира да прилага системата, установена с настоящата директива, то престава да бъде обект на националните разпоредби за корпоративно облагане по отношение на всички въпроси, уредени с настоящата директива, освен ако е предвидено друго.

Член 8

Директивата има предимство пред споразуменията между държавите-членки

Разпоредбите на настоящата директива се прилагат независимо от разпоредби с обратен смисъл на споразуменията между държавите-членки.

ГЛАВА IV

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА

Член 9

Общи принципи

1. При изчисляването на данъчната основа печалбите и загубите се признават едва когато се реализират.
2. Сделките и данъчните събития се оценяват отделно.
3. Изчисляването на данъчната основа се извършва по последователен начин, освен ако необходимостта от промяна е обоснована от извънредни обстоятелства.
4. Данъчната основа се определя за всяка данъчна година, освен ако е предвидено друго. Данъчната година е всеки период от дванадесет месеца, освен ако е предвидено друго.

Член 10

Елементи на данъчната основа

Данъчната основа се изчислява като от приходите се извадят освободените приходи, подлежащите на приспадане разходи и другите подлежащи на приспадане елементи

Член 11

Освободени приходи

Освобождават се от корпоративен данък:

- а) субсидиите, директно свързани с придобиването, изграждането или подобрието на дълготрайни активи, които подлежат на амортизиране съгласно членове 32—42.
- б) постъпления от продажба на група активи съгласно член 39, параграф 2, включително пазарната стойност на непарични дарения;
- в) получена разпределена печалба;
- г) постъпления от продажба на акции или дялове;
- д) доходи от място на стопанска дейност в трета държава.

Член 12
Подлежащи на приспадане разходи

Подлежащите на приспадане разходи включват всички разходи за продажби и чисти разходи за подлежащ на приспадане данък върху добавената стойност, направени от данькоплатеца с цел получаване или обезпечаване на доход, включително разходи за научноизследователска и развойна дейност и разходи, направени при набиране на собствен капитал или привлечен капитал за целите на дейността.

Подлежащите на приспадане разходи включват също така разходи за дарения за благотворителни организации в съответствие с член 16, установени в държава-членка или в трета държава, която прилага споразумение за обмен на информация при поискване, съпоставимо с разпоредбите на Директива 2011/16/ЕС. Максималният размер на подлежащите на приспадане разходи за дарения в парична форма и дарения за благотворителни организации е 0,5 % от приходите за данъчната година.

Член 13
Други подлежащи на приспадане елементи

Може да се направи пропорционално приспадане по отношение на амортизацията на дълготрайни активи в съответствие с членове 32—42.

Член 14
Неподлежащи на приспадане разходи

1. За неподлежащи на приспадане се считат следните разходи:
 - а) разпределена печалба и обратно изкупуване на собствен капитал или плащания за погасяване на дълг;
 - б) 50 % от представителните разходи;
 - в) прехвърляне на неразпределена печалба като запаси, които са част от капитала на дружеството;
 - г) корпоративен данък;
 - д) рушвети;
 - е) глоби и наказания в полза на публични органи за нарушение на законодателството;
 - ж) разходи на дружество за получаване на доход, освободен съгласно член 11; тези разходи се определят по фиксирана ставка от 5 % от посочения доход, освен ако данькоплатецът докаже по-нисък разход;
 - з) дарения в парична форма и дарения, различни от тези за благотворителни организации в съответствие с член 16;

- и) освен в случаите, предвидени в членове 13 и 20, разходи за придобиването, изграждането или подобрието на дълготрайни активи с изключение на тези за научноизследователска и развойна дейност;
 - й) данъците, изброени в приложение III, с изключение на акцизите върху енергийните продукти, алкохолът и алкохолните напитки и промишлено обработения тютюн.
2. Независимо от параграф 1, буква й) дадена държава-членка може да предвиди приспадане на един или повече данъци, изброени в приложение III. При група всяко такова приспадане се прилага спрямо разпределения дял на членовете на групата, които са местни лица на тази държава-членка или се намират в нея.
3. Комисията може да приеме делегирани актове в съответствие с член 127 и съгласно условията на членове 128, 129 и 130, за изменение на приложение III доколкото е необходимо, за да се включат всички подобни данъци, с помощта на които се набират повече от 20 % от общия размер на корпоративния данък в държавата-членка, в която се начисляват.

Измененията на приложение III се прилагат на първо място по отношение на данъкоплатците за календарната им година, започваща след изменението.

Член 15

Разходи в полза на акционери

Ползите, предоставени на акционер — физическо лице лично, на съпругата му, на роднина по пряка възходяща или низходяща линия или на асоциирани предприятия, които имат пряко или непряко участие в контрола, капитала или управлението на данъкоплатеца в съответствие с член 78, не се третират като подлежащи на приспадане разходи доколкото такива ползи не биха били предоставени на независима трета страна.

Член 16

Благотворителни организации

Дадена организация се счита за благотворителна, когато са изпълнени следните условия:

- а) организацията е юридическо лице и е призната за благотворителна съгласно законодателството на държавата, в която е установена;
- б) организацията извършва единствено или основно дейност от публична полза; дадена образователна, социална, медицинска, културна, научна, филантропична, религиозна, екологична или спортна цел се счита за цел от публична полза, ако е от обществен интерес;
- в) активите на организацията са неотменно предназначени за постигане на нейната цел;

- г) организацията спазва изискванията за разкриването на информацията относно отчетите и дейностите си;
- д) организацията не е политическа партия съгласно определенията на държавата-членка, в която е установена.

ГЛАВА V

ГРАФИК И КОЛИЧЕСТВЕНО ИЗРАЗЯВАНЕ

Член 17

Общи принципи

Приходите, разходите и всички други подлежащи на приспадане елементи се признават през данъчната година, в която са възникнали, освен ако в настоящата директива е предвидено друго.

Член 18

Начисляване на приходите

Приходите се начисляват, когато възникне правото да бъдат получени и те могат да бъдат изразени количествено с приемлива точност, независимо от това дали действителното плащане е отсрочено.

Член 19

Възникване на подлежащи на приспадане разходи

Подлежащ на приспадане разход възниква в момента, в който са изпълнени следните условия:

- а) възникнало е задължение за плащане;
- б) размерът на задължението може да бъде изразен количествено с приемлива точност;
- в) при търговия със стоки значителната част от рисковете и ползите от собствеността на стоките е прехвърлена на данъкоплатеца, а при доставка на услуги последните са получени от данъкоплатеца.

Член 20

Разходи за неамортизируеми активи

Разходите за придобиването, изграждането или подобрението на дълготрайни активи, които не подлежат на амортизация съгласно член 40, се приспадат през данъчната година, през която дълготрайните активи са продадени, при условие, че постъпленията от продажбата са включени в данъчната основа.

Член 21

Материални запаси и незавършено производство

Общият размер на подлежащите на приспадане разходи за една данъчна година се увеличава със стойността на материалните запаси и незавършеното производство в началото на данъчната година и се намалява със стойността на материалните запаси и незавършеното производство в края на същата данъчна година. Не се извършват корекции на материалните запаси и незавършеното производство по дългосрочни договори.

Член 22

Оценка

1. За целите на изчисляването на данъчната основа, сделките се изразяват количествено посредством:
 - а) паричната престация за сделката, като цената на стоките или услугите;
 - б) пазарната стойност, когато престацията за сделката е изцяло или частично непарична;
 - в) пазарната стойност, когато се касае за непарично дарение, получено от данъкоплатец;
 - г) пазарната стойност, когато се касае за непарично дарение, различно от дарение за благотворителни организации, направено от данъкоплатец;
 - д) справедливата стойност на финансовите активи и пасиви, държани за търгуване;
 - е) стойността за данъчни цели при случаи на непарични дарения за благотворителни организации.
2. Данъчната основа, доходът и разходите се изразяват в EUR през данъчната година или се конвертират в EUR в последния ден от данъчната година по средния годишен валутен курс за календарната година, издаден от Европейската централна банка или ако данъчната година не съвпада с календарната година — по средния курс въз основа на ежедневни наблюдения на Европейската централна банка през данъчната година. Разпоредбата не се прилага за отделен данъкоплатец, разположен в държава-членка, която не е приела еврото. Тя не се прилага и по отношение на група, ако всички членове на групата са разположени в същата държава-членка и последната не е приела еврото.

Член 23

Финансови активи и пасиви, държани за търгуване (търговски портфейл)

1. Счита се, че финансов актив или пасив се държи за търгуване, ако:

- а) е придобит или е възникнал главно с намерение да бъде продаден или закупен обратно в близко бъдеще;
 - б) е част от портфейл от разграничими финансови инструменти, включително деривати, които се управляват заедно и за които има доказателства за скорошен действителен модел на краткосрочна печалба;
2. Независимо от членове 18 и 19 всяка разлика между справедливата стойност в края на данъчната година и справедливата стойност в началото на същата данъчна година, или на датата на закупуване, ако е по-късна, на финансови активи или пасиви, които се държат за търгуване, се включва в облагаемата основа.
3. При продажба на финансов актив или пасив, който се държи за търгуване, приходите се добавят към данъчната основа. Справедливата стойност в началото на данъчната година, или пазарната стойност на датата на закупуването, ако е по-късна, се приспада.

Член 24
Дългосрочни договори

1. Дългосрочен е договор, който отговаря на следните условия:
 - а) сключен е с цел производство, монтажни дейности, строителство или извършването на услуги.
 - б) сключен е за срок, който надхвърля или се очаква да надхвърли 12 месеца.
2. Независимо от член 18, приходи по дългосрочен договор се признават за данъчни цели в размер, който съответства на частта от договора, изпълнена през съответната данъчна година. Процентът на изпълнение се определя или въз основа на съотношението на разходите за съответната година спрямо общите очаквани разходи или въз основа на експертна оценка на степента на завършеност в края на данъчната година.
3. Разходите по дългосрочни договори се отчитат през данъчната година, през която са извършени.

Член 25
Провизии

1. Независимо от член 19, когато в края на данъчната година се установи, че данъкоплатецът има правно задължение или евентуално бъдещо правно задължение, възникнало в резултат на дейности или сделки, извършени през посочената или предходни данъчни години, всяка сума, произтичаща от това задължение, която може да бъде надеждно оценена, подлежи на приспадане при условие, че евентуалното погасяване на задължението се очаква да бъде под формата на признат за приспадане разход.

Когато задължението е свързано с дейност или сделка, която ще продължи през следващите данъчни години, приспадането се разпределя пропорционално за очакваната продължителност на дейността или сделката въз основа на получените приходи.

Сумите, приспаднати по силата на настоящия член се преразглеждат и коригират в края на всяка данъчна година. При изчисляването на данъчната основа през следващите години се отчитат вече приспадатите суми.

2. Надеждната приблизителна оценка представлява очакваният разход, необходим за погасяване на съществуващото задължение в края на данъчната година, при условие че приблизителната оценка се основава на всички значими фактори, включително миналия опит на дружеството, групата или сектора. При определяне на размера на провизията се прилагат следните елементи:
 - а) вземат се предвид всички рискове или несигурност. Несигурността обаче не е основание за създаването на прекомерни провизии.
 - б) ако провизията е със срок 12 месеца или повече и няма договорен дисконтов процент, провизията се дисконтира въз основа средния годишен размер на Европейския междубанков лихвен процент (Euribor) за задължения с падеж 12 месеца, публикуван от Европейската централна банка през календарната година, през която свършва данъчната година;
 - в) бъдещи събития се отчитат, когато може основателно да се очаква да се случат;
 - г) бъдещи ползи, свързани директно със събитието, предизвикало провизията, се отчитат.

Член 26 Пенсии

При провизии за пенсии се използват актюерски техники за изготвяне на надеждна приблизителна оценка за размера на ползите, които наетите лица са получили в замяна на предоставената от тях услуга през текущия и предходните периоди.

Провизиите за пенсии се актуализират въз основа на Euribor за задължения с падеж 12 месеца, публикуван от Европейската централна банка. Изчисленията се основават на средната годишна стойност на този процент през календарната година, през която свършва данъчната година.

Член 27 Приспадане на несъбираеми вземания

1. Позволява се приспадане на несъбираемо вземане, когато са изпълнени следните условия:
 - а) в края на данъчната година данъкоплатецът е предприел всички разумни стъпки, за да получи плащането и основателно счита, че вземането е

напълно или частично несъбираемо; или данъкоплатецът има множество еднообразни вземания и е в състояние надеждно да определи размера на несъбираемото вземане в процент, като се основава на всички значими фактори, включително минал опит, когато е целесъобразно;

- б) длъжникът не е член на същата група, в която членува данъкоплатецът;
 - в) не е искано приспадане по силата на член 41 във връзка с несъбираемото вземане;
 - г) когато несъбираемото вземане е свързано с търговски дълг, сума, съответстваща на дълга е включена като приход в данъчната основа.
2. При определяне дали са предприети всички разумни стъпки, за да се получи плащането, се отчита следното:
- а) дали разходите по събирането са прекомерно високи спрямо размера на вземането;
 - б) дали съществуват изгледи вземането да бъде събрано;
 - в) дали е разумно предвид обстоятелствата да се очаква дружеството да продължи процедурата по събиране на вземането.
3. Когато дадено вземане е приспаданото на предходен етап като несъбираемо вземане, събраната сума се добавя към данъчната основа за годината на погасяването.

Член 28 Хеджиране

Печалбите и загубите по хеджиращ инструмент се третираат по същия начин като съответните печалби и загуби по хеджиран елемент. В случай данъкоплатци, които са членове на група, хеджиращият инструмент и хеджираните елементи могат да се държат от различни членове на групата. Съществува хеджиране, когато следните две условия са едновременно изпълнени:

- а) хеджирането е посочено формално и е документирано предварително;
- б) очаква се хеджирането да бъде високо ефективно и ефективността може да бъде надеждно измерена.

Член 29 Материални запаси и незавършено производство

1. Доставната стойност на елементите на материалните запаси и себестойността на елементите на незавършеното производство, които обикновено не са взаимнозаменяеми, както и на стоките и услугите, които са произведени и предназначени за специални проекти, се определят отделно. Доставната стойност на останалите материални запаси и себестойността на останалото незавършено производство се измерват по метода „първа входяща — първа

изходяща стойност“ (FIFO) или метода на среднопретеглената доставна стойност.

2. Данъкоплатецът използва последователно един и същ метод за изчисляване на доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство, които са от подобно естество и с подобно използване. Доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство представлява сумата от всички разходи по закупуването, преките разходи по преработката, както и други преки разходи, направени във връзка с доставянето им до тяхното местоположение и състояние в момента. Разходите се определят без подлежащия на приспадане данък върху добавената стойност. Данъкоплатец, който е включил непреките разходи при определянето на доставната стойност на материалните запаси и себестойността на незавършеното производство, преди да избере да прилага системата, предвидена в настоящата директива, може да продължи да прилага подхода на непреките разходи.
3. Оценяването на материалните запаси и на незавършеното производство се извършва по последователен начин.
4. Оценяването на материалните запаси и на незавършеното производство се извършва през последния ден на данъчната година по по-ниската от доставната стойност/себестойността и нетната реализируема стойност. Нетната реализируема стойност е предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност минус приблизително оценените разходи за завършване на производствения цикъл и тези, които са необходими за осъществяване на продажбата.

Член 30

Застрахователни дружества

Застрахователни дружества, които имат лиценз да упражняват в държавите-членки съгласно Директива 73/239/ЕИО на Съвета¹⁵ застрахователна дейност, различна от животозастраховане, съгласно Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁶ — дейност по животозастраховане и съгласно Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁷ — дейност по презастраховане.

- а) данъчната основа включва разликата в пазарната стойност, определена в края на данъчната година, и пазарната стойност, определена в началото на същата данъчна година, или в деня на покупката, ако тя е извършена на по-късна дата, на активите, в които е направена инвестиция в полза на застраховани лица, които поемат инвестиционния риск.
- б) данъчната основа включва разликата в пазарната стойност, определена в момента на продажбата, и пазарната стойност, определена в началото на данъчната година, или в деня на покупката, ако тя е извършена на по-късна

¹⁵ ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3.

¹⁶ ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1.

¹⁷ ОВ L 232, 9.12.2005 г., стр. 1.

дата, на активите, за които е направена инвестиция в полза на титуляри на животозастрахователни полици, които поемат инвестиционния риск;

- в) техническите провизии на застрахователните предприятия, установени в съответствие с директива 91/674/ЕИО¹⁸ подлежат на приспадане, с изключение на запасния фонд. Държавата-членка може да предвиди право на приспадане на провизиите за уравниване. При групите приспадането на провизиите за уравниване се прилага по отношение на разпределения дял на членовете на групата, които са местни лица на посочената държава-членка или са разположени в нея. Приспадатите суми се преразглеждат и коригират в края на всяка данъчна година. При изчисляването на данъчната основа през следващите години се отчитат вече приспадатите суми.

Член 31

Прехвърляне на активи към трета държава

1. Прехвърлянето на дълготраен актив от местен данъкоплатец към неговото място на стопанска дейност в трета държава се счита за продажба на актива за целите на изчисляването на данъчната основа на местен данъкоплатец за данъчната година на прехвърлянето. Прехвърлянето на дълготраен актив от чуждестранен данъкоплатец от неговото място на стопанска дейност в държава-членка към трета държава също се счита за продажба на актива.
2. Параграф 1 не се прилага, когато третата държава е страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство и е налице споразумение за информационен обмен между тази трета държава и държавата-членка на местния данъкоплатец, или на мястото на стопанска дейност, съпоставимо с Директива 2011/16/ЕС.

ГЛАВА VI

АМОРТИЗИРАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИ АКТИВИ

Член 32

Регистър на дълготрайните активи

Разходите за придобиването, изграждането или подобрието, както и съответната дата, се вписват в регистъра на дълготрайните активи, като всеки дълготраен актив се вписва отделно.

Член 33

Амортизируема стойност

1. Амортизируемата стойност включва всички разходи, свързани пряко с придобиването, изграждането или подобрието на даден дълготраен актив.

¹⁸ ОВ L 374, 19.12.1991 г., стр. 1.

Разходите не включват подлежащия на облагане данък добавена стойност.

При дълготрайни активи, произведени от данъкоплатеца, непреките разходи, направени при производството на актива също се добавят към амортизируемата стойност, при условие, че не подлежат на приспадане по друг начин.

2. Амортизируемата стойност на актив, получен като дарение, е неговата пазарна стойност, включена в приходите.
3. Амортизируемата стойност на амортизируем дълготраен актив се намалява с всяка субсидия, директно свързана с придобиването, изграждането или подобриенето на актива в съответствие с член 11, буква а).

Член 34

Право на амортизиране

1. В съответствие с параграф 3 амортизацията се приспада от икономическия собственик.
2. При лизингови договори, при които икономическият и законният собственик са различни лица, икономическият собственик има право да приспадне от данъчната си основа частта от лизинговото плащане, която съответства на лихвата. Лихвата, представляваща част от лизинговите плащания, се включва в облагаемата основа на законния собственик.
3. Дълготрайният актив се амортизира само от един данъкоплатец. Ако икономическият собственик на даден актив не може да бъде определен, законният собственик има право да приспадне амортизацията. Частта от лизинговите плащания, която съответства на лихвата в този случай не се включва в облагаемата основа на законния собственик.
4. Данъкоплатецът не може да откаже амортизацията.
5. Комисията може да приема делегирани актове, в съответствие с член 127 и при условията на членове 128, 129 и 130, за да въведе по-подробни правила относно:
 - а) определянето на икономическия и на законния собственик във връзка по-специално с отдадени на лизинг активи;
 - б) изчисляването на главницата и на лихвата по лизинговите плащания;
 - в) изчисляване на амортизируемата стойност на отдаден на лизинг актив.

Член 35

Амортизиране на разходи за подобрене

Разходи за подобрене се амортизират в съответствие с приложимите правила за подобрените дълготрайни активи, все едно че се отнасят до новопридобити дълготрайни активи.

Член 36
Индивидуално амортизируеми активи

1. Без да се засягат параграф 2 и членове 39 и 40, дълготрайните активи се амортизират индивидуално за ползния си живот по линеен метод. Ползният живот на дълготраен актив се определя както следва:
 - а) сгради: 40 години;
 - б) свръхдълготрайни материални активи, различни от сгради: 15 години;
 - в) нематериални активи: периодът, през който даденият актив се ползва с правна защита или за който е предоставено правото или, ако този период не може да бъде определен — 15 години.

2. Употребявани сгради, употребявани свръхдълготрайни материални активи и употребявани нематериални активи се амортизират в съответствие със следните правила:
 - а) употребявани сгради се амортизират за период от 40 години, освен ако данъкоплатецът докаже, че по приблизителна оценка оставащият ползнен живот на сградата е по-кратък от 40 години, в който случай активът се амортизира за по-кратък период;
 - б) употребявани свръхдълготрайни материални активи се амортизират за период от 15 години, освен ако данъкоплатецът докаже, че по приблизителна оценка оставащият ползнен живот на актива е по-кратък от 15 години, в който случай той се амортизира за по-кратък период;
 - в) употребявани нематериални активи се амортизират за период от 15 години, освен ако оставащият период, за който активът се ползва от правна защита или за който е предоставено правото, може да бъде определен, в който случай той се амортизира за този период.

Член 37
Срокове

1. Амортизация за цяла година се приспада през по-късната от годината на придобиване и годината на влизане в употреба. Не се приспада амортизация през годината на продажбата.

2. Когато актив е продаден, доброволно или не, през дадена данъчна година, стойността му за данъчни цели и стойността за данъчни цели на всеки разход за подобрене, възникнал във връзка с актива, се приспада от данъчната основа за тази година. Когато във връзка с дълготраен актив е направено извънредно приспадане по силата на член 41, приспадането по член 20 се намалява, за да се отчете извънредното приспадане, което вече е получено.

Член 38

Данъчни облекчения при реинвестиции в заместващи активи

1. Когато постъпленията от продажбата на индивидуално амортизируем актив трябва да бъдат реинвестирани преди края на втората данъчна година след данъчната година, през която е извършена продажбата, в актив, използван за същата или за подобна цел, сумата, с която тези постъпления надхвърлят стойността за данъчни цели на актива, се приспада през годината на прехвърлянето. Амортизируемата стойност на заместващия актив се намалява със същата сума.

Актив, който е продаден доброволно, трябва да е притежаван минимум за период от три години преди продажбата.

2. Заместващият актив може да е закупен през данъчната година преди продажбата.

Ако заместващият актив не е закупен преди края на втората данъчна година след годината, през която е извършена продажбата на актива, приспадната сума през годината на продажбата, увеличена с 10 %, се добавя към данъчната основа през втората данъчна година след продажбата.

3. Ако данъкоплатецът напусне групата, в която членува, или престане да прилага системата, предвидена в настоящата директива, в рамките на първата година, без да е купил заместващ актив, сумата, приспадната през годината на продажбата, се добавя към данъчната основа. Ако данъкоплатецът напусне групата или престане да прилага системата през втората година, тази сума се увеличава с 10 %.

Член 39

Група активи

1. Дълготрайни активи, различни от посочените в членове 36 и 40 се амортизират общо като група активи по годишна ставка 25 % от амортизируемата стойност.

2. Амортизируемата стойност на групата активи в края на данъчната година е нейната стойност за данъчни цели в края на предходната година, коригирана с активите, влезли в групата или напуснали групата през текущата година. Извършват се корекции на разходите за придобиването, изграждането или подобрението на активи (които се добавят) и постъпленията от прехвърлянето на активи и обезщетения, получени за загубата или погиването им (които се приспадат).

3. Ако Амортизируемата стойност, изчислена в съответствие с параграф 2, е отрицателна величина, се добавя сума така, че амортизируемата стойност да бъде равна на нула. Същата сума се добавя и към облагаемата основа.

Член 40

Активи, които не подлежат на амортизиране

Следните активи не подлежат на амортизиране.

- а) дълготрайни материални активи, които не подлежат на износване, повреждане и морално остаряване като земя, произведения на изкуството, антикварни предмети или бижута;
- б) финансови активи.

Член 41
Извънредна амортизация

1. Ако при извънредни обстоятелства данъкоплатец докаже, че стойността на дълготраен актив, който не подлежи на амортизиране трайно е намалал в края на данъчната година, той може да приспадне сума, равна на намалението на стойността. Такова приспадане обаче не може да се направи по отношение на активи, постъпленията от продажбата на които са освободени.
2. Ако стойността на актив, който е бил предмет на извънредна амортизация в предходна данъчна година впоследствие нарасне, сума равна на нарастването се добавя към данъчната основа през годината, през която активът е нараснал. Всяко такова добавяне или добавяния взети заедно обаче, не трябва да надхвърля/т размера на приспадането, предоставено първоначално.

Член 42
Уточняване на категориите дълготрайни активи

Комисията може да приема делегирани актове, в съответствие с член 127 и при условията на членове 128, 129 и 130, за да определи по-точно категориите дълготрайни активи, посочени в настоящата глава.

ГЛАВА VII

ЗАГУБИ

Член 43
Загуби

1. Загуба, реализирана от данъкоплатец или от място на стопанска дейност на чуждестранен данъкоплатец през дадена данъчна година може да бъде приспаднато през последващи данъчни години, освен ако настоящата директива предвижда друго.
2. Приспадането от данъчната основа на загуби за предходни данъчни години не трябва да води до отрицателна стойност.
3. Първи се приспадат най-старите загуби.

ГЛАВА VIII

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ВЛИЗАНЕТО В СИСТЕМАТА И ИЗЛИЗАНЕТО ОТ НЕЯ, ПРЕДВИДЕНИ В НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

Член 44

Общо правило за признаване и изчисляване на активи и пасиви

Когато данькоплатец избере да прилага системата, предвидена в настоящата директива, всички активи и пасиви се признават по тяхната стойност, изчислена в съответствие с националните данъчни правила непосредствено преди датата, на която данькоплатецът започва да прилага системата, освен ако е предвидено друго в настоящата директива.

Член 45

Определяне на дълготрайните активи за целите на амортизирането

1. Дълготрайните активи, които попадат в системата, предвидена в настоящата директива, се амортизират в съответствие с членове 32—42.
2. Независимо от параграф 1 се прилагат следните правила за амортизиране.
 - а) дългосрочни активи, които се амортизират индивидуално както по силата на националното законодателство за облагане с корпоративен данък, приложимо за данькоплатеца на предходния етап, така и съгласно правилата на системата, се амортизират в съответствие с член 36, параграф 2.
 - б) дългосрочни активи, които са били амортизирани индивидуално по силата на националното законодателство за облагане с корпоративен данък, приложимо за данькоплатеца на предходния етап, но не съгласно правилата на системата, се амортизират като група активи, както е предвидено в член 39.
 - в) дългосрочни активи, които са били включени в група активи за целите на амортизирането по силата на националното законодателство за облагане с корпоративен данък, приложимо за данькоплатеца на предходния етап, влизат в системата в групата активи, както е предвидено в член 39, дори ако съгласно правилата на системата те подлежат на амортизиране индивидуално;
 - г) дългосрочни активи, които не са били амортизируеми или не са били амортизирани по силата на националното законодателство за облагане с корпоративен данък, приложимо за данькоплатеца на предходния етап, но са амортизируеми съгласно правилата на системата, се амортизират в съответствие с член 36, параграф 1 или член 39 в зависимост от случая.

Член 46

Дългосрочни договори при влизането в системата

Приходи и разходи, които съгласно член 24, параграфи 2 и 3 се считат за реализирани преди данькоплатецът да избере да влезе в системата, предвидена в настоящата директива, но не са били включени в данъчната основа по силата на националното законодателство за облагане с корпоративен данък, приложимо за данькоплатеца на предходния етап, се добавят към данъчната основа или се приспадат от нея, в зависимост от случая, в съответствие с правилата на националното законодателство относно сроковете.

Приходите, които са били облагани съгласно приложимото национално законодателство преди данькоплатецът да избере да влезе в системата при сума, по-голяма от сумата, която би била включена в данъчната основа съгласно член 24, параграф 2, се приспада от данъчната основа.

Член 47

Провизии и приспадания при влизането в системата

1. Провизии, провизии за пенсии и за несъбираеми вземания, предвидени в членове 25, 26 и 27, подлежат на приспадане само когато възникват от дейности или сделки, извършени след като данькоплатецът е решил да влезе в системата, предвидена в настоящата директива.
2. Разходи, извършени във връзка с дейности или сделки, извършени преди данькоплатецът да е избрал да влезе в системата, но за които не са правени приспадания, подлежат на приспадане.
3. Суми, приспаднати преди данькоплатецът да е избрал да влезе в системата, не могат да бъдат приспаднати отново.

Член 48

Загуби от периода преди влизането в системата

Когато данькоплатец е реализирал загуби преди да е избрал да влезе в системата, предвидена в настоящата директива, които могат да бъдат прехвърлени за последващ период съгласно приложимото национално законодателство, но не са били покрити от съответни облагаеми печалби, въпросните загуби могат да бъдат приспаднати от данъчната основа доколкото това е предвидено в съответното национално законодателство.

Член 49

Общи разпоредби относно излизането от системата

Когато данькоплатец напуска системата, предвидена в настоящата директива, неговите активи и пасиви се признават по стойността им, изчислена в съответствие с правилата на системата, освен ако е предвидено друго в настоящата директива.

Член 50

Дълготрайни активи, амортизирани в група

Когато данькоплатец напуска системата, предвидена в настоящата директива, неговата група активи, определена в съответствие с правилата на системата, предвидена в настоящата директива, се признава за целите на облагането по националното данъчно законодателство, приложими впоследствие, за една група активи, която ще се амортизира по регресивния метод по годишна ставка 25 %.

Член 51

Дългосрочни договори при напускането на системата

След като данькоплатецът напусне системата приходите и разходите, произтичащи от дългосрочни договори, се третират в съответствие с правилата на националната данъчна система, приложими впоследствие. Приходите и разходите обаче, които вече са отчетени за данъчни цели в системата, предвидена в настоящата директива, не се вземат предвид отново.

Член 52

Провизии и приспадания при напускането на системата

След като данькоплатецът напусне системата, предвидена в настоящата директива, разходите, които вече са били приспаднати в съответствие с членове 25—27 не могат да бъдат приспаднати отново.

Член 53

Загуби при напускане на системата

Загубите, реализирани от данькоплатеца, които не са били покрити от съответни облагаеми печалби в съответствие с правилата на системата, предвидена в настоящата директива, се прехвърлят за последващ период съгласно националното законодателство за облагане с корпоративен данък.

ГЛАВА IX

КОНСОЛИДАЦИЯ

Член 54

Дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие на дружеството-майка

1. Дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие на дружеството-майка са всички преки дъщерни дружества и дъщерни дружества от следващо йерархично ниво, в които дружеството майка разполага със следните права:
 - а) право да упражнява повече от 50 % от правата на глас;

- б) право на собственост върху над 75 % от капитала на дружеството или над 75 % от правата на дял от печалбата.
2. За целите на изчисляване на праговете, посочени в параграф 1, по отношение на дружества, различни от преките дъщерни дружества, се прилагат следните правила:
- а) след като бъде достигнат прагът за правата на глас по отношение на преките дъщерни дружества и дъщерните дружества от следващо йерархично ниво, се смята, че дружеството майка притежава 100 % от тези права.
 - б) правото на участие в разпределението на печалбата и на собственост на капитала се изчислява, като се умножат дяловете в дъщерните дружества от междинни йерархични нива на всяко ниво. При изчислението също така се вземат предвид и правата на собственост, които възлизат на 75 % или по-малко, притежавани пряко или косвено от дружеството майка, включително правата в дружества, които са местни лица на трета държава.

Член 55
Образуване на група

1. Местен данъкоплатец образува група с:
- а) всички свои места на стопанска дейност в други държави-членки;
 - б) всички места на стопанска дейност в държава-членка на свои дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие — местни лица в трета държава;
 - в) всички свои дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие, които са местни лица в една или няколко държави-членки;
 - г) други местни данъкоплатци, които са дъщерни дружества с квалифицирано дялово участие на същото дружество, което е местно лице в трета държава и изпълнява условията на член 2, параграф 2, буква а).
2. Чуждестранен данъкоплатец образува група по отношение на всички свои места на стопанска дейност в държавите-членки и всички дъщерни дружества с квалифицирано участие, които са местни лица в една или няколко държави-членки, включително местата на стопанска дейност на последните в държавите-членки.

Член 56
Несъстоятелност

Дружество, което е в производство по несъстоятелност или по ликвидация, не може да стане член на група. Данъкоплатец, по отношение на който е открито производство по несъстоятелност или по ликвидация, напуска групата незабавно.

Член 57
Обхват на консолидацията

1. Консолидират се данъчните основи на членовете на групата.
2. Когато консолидираната данъчна основа е отрицателна, загубата се пренася и може да бъде приспадната от следващата положителна консолидирана данъчна основа. Когато консолидираната данъчна основа е положителна, тя се разпределя в съответствие с членове 86—102.

Член 58
Срокове

1. Праговете по член 54 трябва да бъдат спазвани през цялата данъчна година.
2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 данъкоплатецът става член на група на датата, на която се достигнат праговете по член 54. Изискванията за праговете трябва да бъдат удовлетворени най-малко девет последователни месеца, като при неизпълнение на това условие данъкоплатецът се третира като лице, което никога не е ставало член на групата.

Член 59
Елиминиране на вътрешногрупови сделки

1. При изчисляването на консолидираната основа не се вземат под внимание печалби и загуби, произтичащи от сделки, извършени пряко между членовете на групата.
2. Приема се, че дадена сделка е вътрешногрупова, когато двете страни по сделката са членове на групата в момента на сключването на сделката, а свързаните с нея приходи и разходи трябва да бъдат признати.
3. Групите прилагат последователен и подходящо документиран метод при осчетоводяването на вътрешногруповите сделки. Групите могат да променят метода само по основателни търговски причини в началото на данъчната година.
4. Методът на осчетоводяването на вътрешногруповите сделки позволява установяването на всички трансфери и продажби в рамките на групата по по-ниската от двете стойности — себестойност и стойност за данъчни цели.

Член 60
Данък, удържан при източника

Сделките между членове на групата не се облагат с данък, удържан при източника, и други удържки при източника.

ГЛАВА X

ВЛИЗАНЕ И НАПУСКАНЕ НА ГРУПАТА

Член 61

Дълготрайни активи при влизането в групата

Когато данькоплатец е икономически собственик на неамортизируеми дълготрайни активи или индивидуално амортизируеми дълготрайни активи на датата на влизането в групата и някой от тези активи се продаде от член на групата в рамките на пет години от тази дата, в годината на продажбата се коригира разпределеният дял на члена на групата, който е бил икономически собственик на този актив на датата на влизане. Постъпленията от такава продажба се добавят към този дял и се приспадат разходите, свързани с неамортизируемите активи и със стойността за данъчни цели на амортизируемите активи.

Такава корекция се извършва и по отношение на финансовите активи с изключение на акциите или дяловете от свързани предприятия, дяловите участия и собствените акции.

Ако в резултат на преобразуване на дружеството данькоплатецът вече не съществува или вече няма място на стопанска дейност в държавата-членка, в която е бил местно лице на датата на влизането в групата, се смята, че то има място на стопанска дейност там за целите на прилагането на разпоредбите на настоящия член.

Член 62

Дългосрочни договори при влизането в групата

Приходите и разходите, начислени съгласно член 24, параграфи 2 и 3 преди влизането на данькоплатеца в групата, но които все още не са включени при изчисляването на данъка съгласно приложимото национално законодателство в областта на облагането с корпоративен данък, се добавят или приспадат от разпределения дял в съответствие със сроковете, предвидени в националното законодателство.

Приходите, които са били облагани съгласно приложимото национално законодателство преди влизането на данькоплатеца в групата при сума, по-голяма от сумата, която би била облагана съгласно член 24, параграф 2, се приспадат от разпределения дял.

Член 63

Провизии и приспадания при влизането в групата

Разходите, обхванати от членове 25, 26 и 27, които са направени във връзка с дейности или сделки, извършени преди влизането на данькоплатеца в групата, но за които не са направени провизии или приспадания по приложимото национално законодателство в областта на корпоративното данъчно облагане, се приспадат само с оглед на разпределения дял на данькоплатеца, освен ако са направени повече от пет години след влизането на данькоплатеца в групата.

Член 64
Загуби при влизането в групата

Неприспаднати загуби, понесени от данъкоплатец или място на стопанска дейност съгласно правилата на настоящата директива или съгласно националното законодателство за облагане с корпоративен данък преди влизането в групата, не могат да бъдат приспаднати от консолидираната основа за облагане с корпоративен данък. Такива загуби се пренасят към следващ период и могат да бъдат приспаднати от разпределения дял в съответствие с член 43 или с националното законодателство в областта на облагането с корпоративен данък, приложимо към данъкоплатеца при липса на системата, предвидена от настоящата директива.

Член 65
Прекратяване на групата

При прекратяване на група се приема, че и данъчната година приключва. Консолидираната основа за облагане с корпоративен данък и неприспаднатите загуби на групата се разпределят между членовете на групата в съответствие с членове 86—120 въз основа на факторите за разпределение, приложими за данъчната година на прекратяването.

Член 66
Загуби след прекратяване на групата

След прекратяването на групата загубите се третираат както следва:

- а) ако данъкоплатецът остава в системата, предвидена от настоящата директива, но е извън група, загубите се пренасят и приспадат съгласно член 43;
- б) ако данъкоплатецът се присъедини към друга група, загубите се пренасят за следващ период и се приспадат от неговия разпределен дял;
- в) ако данъкоплатецът напусне системата, загубите се пренасят и се приспадат съгласно националното законодателство за корпоративно подоходно облагане, което става приложимо, както в ситуацията, при която данъкоплатецът е бил подчинен на това законодателство.

Член 67
Дълготрайни активи при напускането на групата

Ако неамортизируеми дълготрайни активи или индивидуално амортизируеми дълготрайни активи, с изключение на тези, които са дали основание за ограничено освобождаване съгласно член 75, бъдат продадени в рамките на три години от напускането на групата на данъкоплатеца, който е икономически собственик на тези активи, постъпленията се добавят към консолидираната данъчна основа на групата в годината на продажбата и се приспадат разходите, свързани с неамортизируемите активи, и стойността за данъчни цели на амортизируемите активи.

Същото правило се прилага и по отношение на финансовите активи с изключение на дялове или акции в свързани предприятия, дяловите участия и собствените акции.

Дотолкова, доколкото постъпленията от продажбата се прибавят към консолидираната основа на групата за облагане с корпоративен данък, те не се облагат по друг начин.

Член 68

Създадени в предприятието нематериални активи

При напускането на групата на данъкоплатец, който е икономически собственик на един или повече създадени в предприятието нематериални активи, към консолидираната данъчна основа на останалите членове на групата се прибавя сума, равна на направените разходи по отношение на тези активи за научноизследователска и развойна дейност, маркетинг и реклама през предходните пет години. Прибавената сума обаче не трябва да надхвърля стойността на активите при напускането на групата на данъкоплатеца. Тези разходи се поемат от данъкоплатеца, напускащ групата, и се разглеждат в съответствие с националното законодателство за корпоративното подоходно облагане, което става приложимо за данъкоплатеца, или в съответствие с настоящата директива, ако то остава в рамките на системата, предвидена в директивата.

Член 69

Загуби при напускане на групата

Не се прехвърлят загуби към член на групата, който я напуска.

ГЛАВА XI

ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА ДРУЖЕСТВО

Член 70

Преобразуване на дружество в рамките на групата

1. Преобразуване на дружество в рамките на групата или преместването на седалището на данъкоплатеца, който е член на групата, не е основание за промени в печалбите и загубите за целите на определянето на консолидираната данъчна основа. В този случай се прилага член 59, параграф 3.
2. Независимо от параграф 1, когато в резултат на преобразуване на дружество или поредица от сделки между членовете на групата в рамките на две години всички активи на данъкоплатеца по същество за прехвърлени към друга държава-членка, а факторът активи се променя съществено, се прилагат следните правила:

За период от пет години след прехвърлянето прехвърлените активи се включват във фактора активи на прехвърлящия данъкоплатец, доколкото член на групата продължава да бъде икономически собственик на активите. Ако данъкоплатецът вече не съществува или вече няма място на стопанска дейност

в държавата-членка, от която са прехвърлени активите, се смята, че той има място на стопанска дейност там за целите на прилагането на разпоредбите на настоящия член.

Член 71

Данъчно третиране на загуби при преобразуване на дружества с участието на две или повече групи

1. Когато в резултат на преобразуване на дружество една или повече групи или два или повече члена на група стават част от друга група, неприпаднатите загуби от съществуващата преди това група или групи се разпределят на всеки от техните членове в съответствие с членове 86—102 въз основа на факторите, приложими за данъчната година, в която е извършено преобразуването на дружеството, и се пренасят към следващи години.
2. Когато двама или повече главни данъкоплатци се сливат по смисъла на член 2, буква а), подточки i) и ii) от Директива 2009/133/ЕО¹⁹ на Съвета, всяка неприпадната загуба на групата се разпределя на нейните членове в съответствие с членове 86—102 въз основа на факторите, приложими за данъчната година, в която се извършва сливането и се пренасят за следващи години.

ГЛАВА XII

ОТНОШЕНИЯ МЕЖДУ ГРУПАТА И ДРУГИ СУБЕКТИ

Член 72

Прогресивно освобождаване

Без да се засяга член 75, приходите, които са освободени от данъчно облагане съгласно член 11, букви в), г) или д), могат да бъдат взети под внимание при определяне на данъчната ставка, приложима към данъкоплатеца.

Член 73

Клауза за прехвърляне

Член 11, букви в), г) или д) не се прилагат в изброените по-долу случаи, когато субектът, който е разпределил печалбата, субектът, от който са продадени акции или дялове, или мястото на стопанска дейност се третират в държавата на пребиваване на субекта или в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, по един от следните начини:

- а) облагане с данък върху печалбата съгласно общия режим в тази трета държава, при законоустановена ставка за корпоративен данък, по-ниска от 40 % от

¹⁹ ОВ L 310, 25.11.2009 г., стр. 34.

средната законоустановена ставка за корпоративния данък, приложима в държавите-членки.

- б) облагане по специален режим в тази трета държава, при който се разрешава значително по-ниско равнище на данъчно облагане, отколкото по общия режим.

Всяка година Комисията публикува средната законоустановена ставка за корпоративния данък, приложима в държавите-членки. Тя се изчислява като средноаритметична величина. За целите на настоящия член и на членове 81 и 82 измененията на ставката се прилагат на първо място по отношение на данъкоплатците от данъчната година, започваща след изменението.

Член 74

Изчисляване на доход на място на стопанска дейност в чужбина

Когато член 73 е приложим за дохода на място на стопанска дейност в трета държава, неговите приходи, разходи и други подлежащи на приспадане елементи се определят съгласно правилата на системата, предвидена в настоящата директива.

Член 75

Изключване от освобождаване на приходи от продажба на дялове и акции

Ако в резултат на продажба на дялове или акции данъкоплатец напусне групата, а същевременно в рамките на настоящата или предходните данъчни години е придобил чрез вътрешногрупови сделки един или няколко дълготрайни актива, различни от активите, амортизируеми в група, от освобождаването се изключва сумата, съответстваща на тези активи, освен ако се докаже, че вътрешногруповите сделки са извършени по основателни търговски съображения.

Изключената от освобождаване сума е пазарната стойност на актива или активите към момента на прехвърлянето, намалена със стойността за данъчни цели на активите или на разходите, посочени в член 20 във връзка с дълготрайните активи, които не подлежат на амортизация.

Когато приобретателят на продадените дялове или акции е чуждестранен данъкоплатец или не е данъкоплатец, се смята, че пазарната стойност на актива или активите към момента на прехвърлянето, намалена с данъчната стойност, е получена от данъкоплатеца — държател на активите преди вътрешногруповата сделка, посочена в първия параграф.

Член 76

Лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други доходи, облагани при източника

1. Когато данъкоплатец получава доход, който е бил обложен с данък в друга държава-членка или в трета държава, различен от доход, освободен съгласно член 11, букви в), г) или д), се разрешава приспадане от данъчните задължения на този данъкоплатец.

2. Приспадането се разпределя между членовете на групата съгласно формулата, приложима за съответната данъчна година в съответствие с членове 86—102.
3. Приспадането се изчислява поотделно за всяка държава-членка или трета държава, както и за всеки вид доход. То не превишава сумата, произтичаща от облагане на дохода, разпределен на данъкоплатец или място на стопанска дейност, със ставката на корпоративния данък в държавата-членка, в която данъкоплатецът е местно лице или в която е мястото на стопанска дейност.
4. При изчисляването на приспадането сумата на дохода се намалява със свързани разходи, подлежащи на приспадане, които се приемат за 2 % от нея, освен ако данъкоплатецът докаже друго.
5. Приспадането на данъчните задължения в трета държава не може да надхвърли окончателно дължимия от данъкоплатеца корпоративен данък, освен ако не се предвижда друго в споразумение, сключено между държавата-членка, в която е местно лице, и трета държава.

Член 77

Данък при източника

Лихвите и авторските и лицензионни възнаграждения, платени от данъкоплатец на получател извън групата, могат да бъдат облагани с данък при източника в държавата-членка на данъкоплатеца в съответствие с приложимите правила на националното законодателство и приложимите споразумения за двойното данъчно облагане. Данъкът при източника се разпределя между държавите-членки съгласно формулата, приложима за данъчната година, през която данъкът е начислен, в съответствие с членове 86—102.

ГЛАВА XIII

СДЕЛКИ МЕЖДУ АСОЦИИРАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Член 78

Асоциирани предприятия

1. Ако данъкоплатец участва пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на лице, което не е данъкоплатец или на данъкоплатец, който не е в същата група, двете предприятия се разглеждат като асоциирани.

Ако същите лица участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на данъкоплатец и на лице, което не е данъкоплатец, или на данъкоплатци, които не са в същата група, всички засегнати дружества се разглеждат като асоциирани предприятия.

Даден данъкоплатец се счита за асоциирано предприятие спрямо своето място на стопанска дейност в трета държава. Чуждестранен данъкоплатец се счита за асоциирано предприятие със своето място на стопанска дейност в трета държава.

2. За целите на прилагането на параграф 1 са валидни следните дефиниции:
- а) участие в контрола означава участие, надхвърлящо 20 % от правата на глас;
 - б) дялово участие в капитала означава право на собственост, надхвърлящо 20 % от капитала;
 - в) участие в управлението означава възможността да се упражнява значително влияние в управлението на асоциирано предприятие;
 - г) физическо лице, неговият съпруг/съпруга и роднини по пряка възходяща или низходяща линия се смятат за едно лице.

При косвени участия удовлетворяването на изискванията по букви а) и б) се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични нива. За данъкоплатец с над 50 % от правата на глас се смята, че притежава 100 %.

Член 79

Корекции на цените в отношения между асоциирани предприятия

Когато в отношенията между асоциирани предприятия се създават или налагат обстоятелства, които се различават от тези, които биха се създали между независими предприятия, в дохода на данъкоплатеца се включват и облагат по съответния начин всякакви доходи, които биха били начислени на данъкоплатеца в отсъствието на тези обстоятелства, но които именно поради тези обстоятелства не са били начислени.

ГЛАВА XIV

ПРАВИЛА ЗА БОРБА СЪС ЗЛОУПОТРЕБИТЕ

Член 80

Общо правило за борба със злоупотребите

Фиктивни сделки, извършени единствено с цел избягване на данъчно облагане, не се вземат предвид при изчисляването на данъчната основа.

Първият параграф не се прилага при чисто търговски дейности, при които данъкоплатецът има възможност да избира между две или повече възможни сделки с един и същ търговски резултат, но които водят до различни облагаеми суми.

Член 81

Лихви, които не се приспадат

1. Не се приспадат лихви, платени на асоциирано предприятие, което е местно лице в трета държава, когато не е налице споразумение за информационен

обмен, съпоставим с обмена на информация при поискване, предвиден в Директива 2011/16/ЕС , и когато е изпълнено едно от следните условия:

- а) предвиден е данък върху печалбата съгласно общия режим в тази трета държава, при законоустановена ставка за корпоративен данък по-ниска от 40 % от средната законоустановена ставка за корпоративния данък, приложима в държавите-членки;
 - б) асоциираното предприятие е обект на специален режим в тази трета държава, който разрешава значително по-ниско равнище на данъчно облагане, отколкото общият режим.
2. "Лихва" означава доход от вземания от всякакъв вид, обезпечени или не с ипотека, даващи или не право на участие в печалбите на длъжника, по-специално доход от ценни книжа и доход от облигации, включително премии и възнаграждения, свързани с такива ценни книжа и облигации; неустойките за просрочено плащане не се считат за лихва;
3. Независимо от предвиденото в параграф 1, приспадат се лихви, платени на субект, който е местно лице в трета държава, когато липсва споразумение за информационен обмен, съпоставимо с обмена на информация при поискване, предвиден в Директива 2011/16/ЕС, до сума, която би била договорена между независими предприятия, когато е изпълнено едно от следните условия:
- а) сумата на тази лихва е включена в данъчната основа като доход на асоциирано предприятие съгласно член 82;
 - б) лихвата е платена на дружество, чийто основен клас акции се търгува редовно на една или повече признати фондови борси;
 - в) лихвата се плаща на субект, ангажиран с активна търговска дейност, в държавата, в която е местно лице. Под това се разбира независима икономическа дейност с цел печалба, чиито мениджъри и наети лица извършват съществени управленски и оперативни дейности.

Член 82

Контролирани чуждестранни дружества

1. Данъчната основа включва неразпределени доходи на субект, който е местно лице в трета държава, когато са изпълнени следните условия:
 - а) данъкоплатецът сам по себе си или заедно със своите асоциирани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас, или притежава над 50 % от капитала, или има право да получи над 50 % от печалбата на този субект;
 - б) съгласно общия режим в третата държава печалбите се облагат със законоустановена ставка за корпоративен данък по-ниска от 40 % от средната законоустановена ставка за корпоративния данък, приложима в държавите-членки, или субектът е обект на специален режим, който

позволява значително по-ниско равнище на облагане, отколкото предвижда общият режим.

- в) над 30 % от начисляваните доходи на субекта попадат в една или повече от категориите, посочени в параграф 3;
 - г) дружеството не е дружество, чийто основен клас акции се търгува редовно на една или повече признати фондови борси;
2. Параграф 1 не се прилага, когато третата държава е страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство и е налице споразумение за информационен обмен, съпоставим с обмена на информация при поискване, предвиден в Директива 2011/16/ЕС.
3. За целите на параграф 1, буква в) се вземат под внимание следните категории доходи, доколкото над 50 % от съответната категория от доходите на субекта идват от сделки с данъкоплатец или негови асоциирани предприятия:
- а) лихви или други доходи от финансови активи;
 - б) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи от интелектуална собственост;
 - в) дивиденди и постъпления от продажба на акции или дялове;
 - г) доходи от движимо имущество;
 - д) доходи от недвижимо имущество, освен ако държавата-членка на данъкоплатеца няма право да облага доходите съгласно споразумение с трета държава;
 - е) доходи от застраховане, банково дело и други финансови дейности.

Член 83

Изчисляване

1. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват съгласно правилата, предвидени в членове 9—15. Загубите на чуждестранния субект не се включват в данъчната основа, но се пренасят и се вземат под внимание при прилагането на член 82 през следващите години.
2. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на правото на данъкоплатеца на дял от печалбата на чуждестранния субект.
3. Доходът се включва в данъчната година, в която приключва данъчната година на чуждестранния субект.
4. Когато чуждестранният субект впоследствие разпределя печалби на данъкоплатеца, доходите, които преди това са били включени в данъчната основа съгласно член 82, се приспадат от данъчната основа, когато се

изчисляват данъчните задължения на данъкоплатеца във връзка с разпределения доход.

5. Ако данъкоплатецът продава дяловото си участие в субекта, за целите на изчисляването на данъчното задължение на данъкоплатеца във връзка с тези постъпления, постъпленията се намаляват с неразпределените суми, които вече са били включени в данъчната основа.

ГЛАВА XV

ПРОЗРАЧНИ СУБЕКТИ

Член 84

Правила за разпределяне на дохода на данъчно прозрачни субекти по отношение на данъкоплатци, притежаващи дялово участие

1. Когато даден субект се смята за прозрачен в държавата-членка, в която се намира, данъкоплатец, който притежава дял в субекта, включва в данъчната си основа своя дял от дохода на субекта. За целите на изчисляването доходът се изчислява съгласно правилата на настоящата директива.
2. Сделките между данъкоплатците и субекта не се вземат под внимание пропорционално на дела на данъкоплатеца в субекта. Съответно доходът на данъкоплатеца от такива сделки се смята за пропорционален на сумата, която би била договорена между независими предприятия в условията на пълна конкуренция, което съответства на дела от собствеността на третата страна в субекта.
3. Данъкоплатецът има право на освобождаване от двойно данъчно облагане в съответствие с член 76, параграфи 1, 2, 3 и 5.

Член 85

Правила за оценка на прозрачността от данъчна гледна точка в случая на субекти от трети държави

Когато даден субект е установен в трета държава, въпросът дали е или не е прозрачен от данъчна гледна точка, се решава в съответствие със законодателството на държавата-членка на данъкоплатеца. Ако поне два члена на групата притежават дял от едно и също предприятие, установено в трета държава, последното се третира въз основа на общо споразумение между съответните държави-членки. При липсата на такова споразумение решението се взема от главния данъчен орган.

ГЛАВА XVI

РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНАТА ОСНОВА

Член 86

Общи принципи

1. Консолидираната данъчна основа се разпределя между членовете на групата всяка данъчна година въз основа на формула за разпределяне. При определянето на разпределения дял на член на групата А формулата е в следния вид, който дава равни тежести на факторите продажби, труд и активи:

$$\text{Дял А} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Продажби}^{\text{А}}}{\text{Продажби}_{\text{Група}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Заплати}^{\text{А}}}{\text{Заплати}_{\text{Група}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Брой на служителите}^{\text{А}}}{\text{Брой на служителите}_{\text{Група}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Активи}^{\text{А}}}{\text{Активи}_{\text{Група}}} \right) * \text{Конс.дан.основа}$$

2. Консолидираната данъчна основа на групата се разпределя само когато е положителна.
3. Изчисленията във връзка с разделянето на консолидираната данъчна основа се правят в края на данъчната година на групата.
4. Период от 15 или повече дни в рамките на един календарен месец се смятат за цял месец.

Член 87

Предпазна клауза

Като изключение от правилото, установено с член 86, ако главният данъкоплатец или компетентният орган преценят, че резултатът от разпределянето за член на групата не отразява справедливо размера на бизнес дейността на този член на групата, главният данъкоплатец или съответният компетентен орган могат да поискат използването на алтернативен метод. Алтернативен метод се използва, ако всички компетентни органи са съгласни с това след провеждането на консултации между компетентните органи, а където е приложимо, и след обсъждания в съответствие с член 132. Държавата-членка на главния данъчен орган информира Комисията относно използвания алтернативен метод.

Член 88

Влизане и напускане на групата

Когато дадено дружество влиза или напуска групата в рамките на една данъчна година, неговият разпределен дял се изчислява пропорционално на броя на календарните месеци на данъчната година, през които дружеството е било част от групата.

Член 89
Прозрачни субекти

Когато данькоплатец притежава дялово участие в данъчно прозрачен субект, факторите, използвани при изчисляването на разпределения дял, включват продажбите, заплатите и активите на прозрачния субект, пропорционално на дела на данькоплатеца в неговите печалби и загуби.

Член 90
Структура на фактора труд

1. Факторът труд се състои от две части; първата част включва общата сума на заплатите в член на групата в числителя и общата сума на заплатите в групата в знаменателя; втората част включва броя на наетите лица на член на групата в числителя и броя на наетите лица в групата в знаменателя. Когато отделно наето лице се включва във фактора труд на член на групата, сумата на заплащането, свързана с това наето лице, също се включва във фактора труд на този член на групата.
2. Броят на наетите лица се определя в края на данъчната година.
3. Определението за служител се дава от националното законодателство на държавата-членка, в която се извършва наемането на служителя.

Член 91
Разпределяне на наети лица и заплати

1. Наетите лица се включват във фактора труд на члена на групата, от който получават възнаграждение.
2. Независимо от параграф 1, когато наетите лица физически изпълняват служебните си ангажменти под контрола и отговорността на член на групата, различен от този, от когото получават възнаграждението си, в неговия фактор труд се включват наетите лица и сумите на заплатите им.

Това правило се прилага само ако са изпълнени следните условия:

- а) служебният ангажимент е за непрекъснат период от най-малко три месеца;
 - б) съответните наети лица представляват най-малко 5 % от общия брой на наетите лица на члена на групата, от който получават възнагражденията.
3. Независимо от предвиденото в параграф 1, за наети лица се смятат и лицата, които, макар ненаети пряко от член на групата, изпълняват задачи, сходни с извършваните от наетите лица.
 4. Терминът „заплати“ включва разходите за заплати, надници, бонуси и всички други компенсации на наети лица, включително съответните разходи за пенсии и социална сигурност, направени от работодателя.

5. Разходите за заплати се оценяват по сумата на тези разходи, които се третираат като подлежащи на приспадане от работодателя за данъчната година.

Член 92

Структура на фактора активи

1. Факторът активи се състои от средната стойност на всички дълготрайни материални активи, които са притежавани, наети или взети на лизинг от член на групата — в числителя, и средната стойност на всички дълготрайни материални активи, които са притежавани, наети или взети на лизинг от групата — в знаменателя.
2. В периода от пет години след влизането на данъкоплатец във вече съществуваща или в нова група, неговият фактор активи също така включва общата сума на разходите, понесени от данъкоплатеца за изследователска и развойна дейност и маркетинг и реклама през шестте години преди неговото присъединяване към групата.

Член 93

Разпределяне на активи

1. Активите се включват във фактора активи на икономическия собственик. В случай, че икономическият собственик не може да бъде установен, активът се включва във фактора активи на законния собственик.
2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, ако даден актив не се използва ефективно от неговия икономически собственик, активът се включва във фактора на члена на групата, който използва активно актива. Правилото обаче се прилага само за активи, които представляват над 5 % от стойността за данъчни цели на всички дълготрайни материални активи на члена на групата, който използва ефективно съответния актив.
3. Освен в случаите на отдаване на лизинг между членове на групата, активите на лизинг се включват във фактора активи на члена на групата, който е лизингодател или лизингополучател на актива. Същото правило се прилага и спрямо наетите активи.

Член 94

Оценка

1. Земята и други неамортизируеми дълготрайни материални активи се оценяват по първоначалната им стойност.
2. Индивидуално амортизируемите дълготрайни материални активи се оценяват по усреднената им стойност за данъчни цели в началото и в края на данъчната година.

Ако в резултат на една или няколко вътрешногрупови сделки индивидуално амортизируем дълготраен материален актив е включен във фактора активи на

член на групата за по-малко от една данъчна година, стойността, която се взема под внимание, се изчислява, като се има предвид общия брой месеци.

3. Групата дълготрайни активи се оценява по усреднената стойност за данъчни цели в началото и в края на данъчната година.
4. Когато наемателят или лизингополучателят на актив не е икономически собственик, той оценява наетите или лизингованите активи на осем пъти дължимите нетни годишни плащания за наем или лизинг, като се приспадат сумите от вземания от вторично отдаване под наем или на лизинг.

Когато член на групата отдава под наем или на лизинг актив, но не е икономически собственик, той оценява отдадените под наем или на лизинг активи на осем пъти дължимите нетни годишни плащания за наем или лизинг.

5. Ако в резултат на вътрешно за групата прехвърляне през същата или предходната данъчна година член на групата продаде актив извън групата, активът се включва във фактора активи на прехвърлящия член на групата за периода между вътрешното за групата прехвърляне и продажбата извън групата. Това правило не се прилага, ако съответните членове на групата покажат, че вътрешното за групата прехвърляне е направено по основателни търговски съображения.

Член 95

Структура на фактора продажби

1. Факторът продажби се състои от общите продажби на член на групата (включително мястото на стопанска дейност, за което се смята, че съществува по силата на член 70, параграф 2, втора алинея) — в числителя, и общите продажби на групата — в знаменателя.
2. Под „продажби“ се разбират постъпленията от всички продажби на стоки и предоставяне на услуги след търговските отстъпки и отбиви, с изключение на данъка върху добавената стойност, други данъци и мита. Във фактора продажби не се включват освободените приходи, лихви, дивиденди, авторските и лицензионните възнаграждения и постъпленията от продажбата на дълготрайни активи, освен ако са приходи в резултат на обичайна търговска дейност или бизнес. Не се включват продажбите на стоки и предоставянето на услуги в рамките на групата.
3. Оценката на продажбите се прави съгласно член 22.

Член 96

Продажби по местоназначение

1. Продажбите на стоки се включват във фактора продажби на член на групата, намиращ се в държавата-членка, в която завършва експедицията или транспортирането на стоките до придобиващото ги лице. Ако мястото не може да бъде установено, продажбите на стоки се прехвърлят на член на групата,

намиращ се в държавата-членка на последното установено местонахождение на стоките.

2. Предоставянето на услуги се включва във фактора продажби на член на групата, намиращ се в държавата-членка, в която услугата се извършва фактически.
3. Ако освободените приходи, лихви, дивиденди, авторските и лицензионните възнаграждения и постъпленията от продажбата на активи се включат във фактора продажби, те се разпределят към тези на приобретателя.
4. Ако в държавата-членка, в която се доставят стоките или се предоставят услугите, няма член на групата, или ако стоките се доставят или услугите се извършват в трета държава, продажбите се включват във фактора продажби на всички членове на групата пропорционално на техните фактори труд и активи.
5. Ако в държавата-членка, в която се доставят стоките или се предоставят услугите, има повече от един член на групата, продажбите се включват във фактора продажби на всички членове на групата в съответната държава-членка пропорционално на техните фактори труд и активи.

Член 97

Правила за изчисляване на факторите

Комисията може да приеме актове, с които се установяват подробни правила за изчисляването на факторите труд, активи и продажби, разпределянето на наетите лица и заплатите, на активите и на продажбите към съответните фактори и оценката на активите. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата на разглеждане, посочена в член 131, параграф 2.

Член 98

Финансови институции

1. За финансови институции се приемат следните субекти:
 - а) кредитни институции, които имат право да работят в Съюза в съответствие с Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁰;
 - б) субекти, с изключение на застрахователните предприятия по смисъла на член 99, които притежават финансови активи в размер на 80 % или повече от всички техни дълготрайни активи, оценени съгласно правилата на настоящата директива
2. Факторът активи на дадена финансова институция включва 10 % от стойността на финансовите активи с изключение на дялови участия и собствени акции. Финансовите активи се включват във фактора активи на члена на групата, в чиито счетоводни книги са вписани при влизането му в групата.

²⁰ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

3. Факторът продажби на дадена финансова институция включва 10 % от нейните приходи под формата на лихви, такси, комисиони и приходи от ценни книжа, с изключение на данъка върху добавената стойност и други данъци и мита. За целите на член 96, параграф 2 се смята, че в случая на обезпечен заем финансовите услуги са извършени в държавата-членка, в която се намира обектът на обезпечението, или, ако държавата-членка не може да бъде установена — в държавата-членка, в която обезпечението е регистрирано. Смята се, че другите финансови услуги са извършени в държавата-членка на заемополучателя или на лицето, което плаща таксите, комисионите или други суми. Ако заемополучателят или лицето, което плаща таксите, комисионите или други суми, не може да бъде установено, или ако държавата-членка, в която се намира обезпечението или в която е регистрирано не може да бъде установена, продажбите се разпределят на всички членове на групата пропорционално на техните фактори труд и активи.

Член 99

Застрахователни предприятия

1. С термина „застрахователно предприятие“ се означават онези предприятия, които имат право да извършват дейност в държавите-членки в съответствие с Директива 73/239/ЕИО за застрахователна дейност, различна от животозастраховане, Директива 2002/83/ЕО за животозастраховане и Директива 2005/68/ЕО за презастрахователна дейност.
2. Факторът активи на застрахователните предприятия включва 10 % от стойността на финансовите активи, както се предвижда в член 98, параграф 2.
3. Факторът продажби на застрахователните предприятия включва 10 % от всички получени премии, с изключение на премиите от презастрахователната дейност, разпределените приходи от инвестиции, прехвърлени от нетехническата сметка, други технически приходи, с изключение на приходите от презастрахователна дейност, и приходите от инвестиции, таксите и комисионите, без данък върху добавената стойност, други данъци и мита. За целите на член 96, параграф 2 се приема, че застрахователните услуги се извършват в държавата-членка на държателя на полицата. Другите продажби се разпределят на всички членове на групата пропорционално на техните фактори труд и активи.

Член 100

Петрол и газ

Независимо от член 96, параграфи 1, 2 и 3, продажбите на член на групата, който извършва основната си дейност в областта на проучвателната дейност или производството на петрол или газ, се разпределят на члена на групата в държавата-членка, в която се добива или произвежда петрола или газа.

Независимо от предвиденото в член 96, параграфи 4 и 5, ако в държавата-членка на проучвателната дейност или производството на петрол и газ няма член на групата или ако проучвателната дейност или производството са в трета държава, в която членът на групата, който извършва проучвателната дейност или производството на петрол и газ,

не поддържа място на стопанска дейност, продажбите се разпределят на този член на групата.

Член 101

Морски транспорт, транспортиране по вътрешни водни пътища и въздушен транспорт

Приходите, разходите и други подлежащи на приспадане елементи на член на групата, чиято основна дейност е оперирането на кораби или въздухоплавателни средства в международния транспорт или оперирането на кораби, ангажирани в транспорт по вътрешни води пътища, не се разпределят съгласно формулата в член 86, но се зачисляват на този член на групата. Такъв член на групата се изключва от изчисляването по формулата за разпределяне.

Член 102

Елементи, които подлежат на приспадане от разпределения дял

Разпределеният дял се коригира със следните елементи:

- а) неприспаднати загуби, понесени от данъкоплатец преди влизането в системата, предвидена от настоящата директива, както предвижда член 64;
- б) неприспаднати загуби, понесени на равнище група, както е предвидено в член 64 във връзка с член 66, буква б) и член 71;
- в) суми, свързани с продажбата на дълготрайни активи, както предвижда член 61, приходи и разходи, свързани с дългосрочни договори, както предвижда член 62 и бъдещи разходи, както предвижда член 63;
- г) в случая на застрахователно предприятие — незадължителните технически провизии съгласно член 30, буква в);
- д) данъците, посочени в приложение III, когато националните правила предвиждат приспадане.

Член 103

Данъчни задължения

Данъчните задължения на всеки член на групата са резултат от прилагането на националната данъчна ставка към разпределения дял, коригиран съгласно член 102 и допълнително намален с приспаданията, предвидени в член 76.

ГЛАВА XVII

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 104

Съобщение за избор на системата

1. Отделният данькоплатец избира да се присъедини към системата, предвидена от настоящата директива, като изпрати съобщение до компетентния орган на държавата-членка, в която е местно лице, а по отношение на мястото на стопанска дейност на чуждестранен данькоплатец — в държавата-членка, в която е мястото на стопанска дейност. В случаите, когато става въпрос за група, главният данькоплатец изпраща съобщение на главния данъчен орган от името на групата

Това съобщение се изпраща най-малко три месеца преди началото на данъчната година, в която данькоплатецът или групата възнамерява да започне да прилага системата.

2. Съобщението за избор на системата обхваща всички членове на групата. В същото време корабоплавателните дружества, които се облагат по специален ред, могат да бъдат изключени от групата.
3. Главният данъчен орган предава незабавно съобщението за избор на компетентните органи на всички държави-членки, в които членовете на групата са местни лица или в които са се установили. В рамките на един месец от предаването на съобщението тези органи могат да представят на главния данъчен орган своите виждания и всякаква уместна информация относно валидността и обхвата на съобщението за избор.

Член 105

Срокове за прилагане на системата от групата

1. След приемането на съобщението за избор отделният данькоплатец или група, в зависимост от случая, прилага системата, предвидена от настоящата директива, за период от пет данъчни години. След изтичането на този първоначален период на действие отделният данькоплатец или групата продължава да прилага системата за последващи периоди с продължителност три данъчни години, освен ако не подаде съобщение за прекратяване на действието. Данькоплатецът може да изпрати съобщение за прекратяване на своя компетентен орган или, когато става въпрос за група, съобщението може да бъде изпратено от главния данькоплатец на главния данъчен орган през трите месеца преди края на първоначалния период или на последващия период на действие.
2. Когато данькоплатец или лице, което не е данькоплатец, се присъедини към групата, това не променя периода на действие на групата. Когато една група се присъедини към друга група или две или повече групи се обединят,

разширената група продължава да прилага системата до по-късната от датите на изтичане на периода на действие на групите, освен ако извънредни обстоятелства правят по-уместно прилагането на по-кратък период.

3. Ако данъкоплатец напусне групата или групата прекрати дейността си, данъкоплатецът или данъкоплатците продължават да прилагат системата до края на текущия срок на групата.

Член 106

Информация в съобщението за избор

Съобщението за избор на системата трябва да съдържа следната информация:

- a) идентификация на данъкоплатеца или на членовете на групата;
- б) по отношение на групата — доказателство за изпълнение на критериите, посочени в членове 54 и 55;
- в) идентификация на всякакви асоциирани предприятия, както е посочено в член 78;
- г) Правна форма, седалище по устав и място на действително управление на данъкоплатците;
- д) данъчната година, която ще бъде прилагана.

Комисията може да приеме акт за установяване на стандартен образец за съобщението за избор. Посоченият акт за прилагане се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 131, параграф 2.

Член 107

Проверка на съобщението за избор

1. Компетентният орган, до който надлежно е изпратено съобщението за избор, проверява въз основа на съдържанието на съобщението дали групата изпълнява изискванията на настоящата директива. Ако съобщението не бъде отхвърлено в рамките на три месеца от неговото получаване, то се смята за прието.
2. Ако данъкоплатецът е представил в пълен вид цялата необходима информация в съответствие с член 106, всякакви последващи констатации, че обявеният списък на членовете на групата съдържа грешки, не правят невалидно съобщението за избор. Съобщението се поправя и се вземат всички необходими мерки от началото на данъчната година на констатацията. Ако пълната информация не бъде обявена, главният данъчен орган в съгласие с останалите компетентни органи може да обяви за невалидно първоначалното съобщение за избор.

Член 108
Данъчна година

1. Всички членове на групата работят при една и съща данъчна година.
2. В годината, в която даден данъкоплатец се присъединява към вече съществуваща данъчна година, данъкоплатецът хармонизира данъчната си година с данъчната година на групата. Разпределеният дял на данъкоплатеца за тази данъчна година се изчислява пропорционално, като се има предвид броя на календарните месеци, през които дружеството е било част от групата.
3. Разпределеният дял на данъкоплатеца за годината, в която напуска групата, се изчислява пропорционално, като се има предвид броя на календарните месеци, през които дружеството е било част от групата.
4. Когато отделен данъкоплатец се присъединява към групата, той се третира все едно неговата данъчна година е приключила на датата преди присъединяването.

Член 109
Подаване на данъчна декларация

1. Отделният данъкоплатец подава своята данъчна декларация на компетентния орган.

В случаите, когато става въпрос за група, главният данъкоплатец подава консолидираната данъчна декларация на групата на главния данъчен орган.
2. Декларацията се смята за оценка на данъчните задължения на всеки от членовете на групата. Когато законодателството на държава-членка предвижда данъчната декларация да има правния статус на акт за установяване на данъчните задължения и да се третира като инструмент, даващ основание за принудителното изпълнение на данъчни задължения, консолидираната данъчна декларация има същия ефект по отношение на данъчно задължения член в тази държава-членка.
3. Ако консолидираната данъчна декларация няма правния статус на акт за установяване на данъчните задължения, даващ основание за принудително изпълнение на данъчно задължение, компетентният орган на държавата членка може по отношение на член на групата, който е местно лице или се намира в нея, да създаде инструмент на националното законодателство, който разрешава принудително изпълнение в държавата-членка. Този инструмент включва данните от консолидираната данъчна декларация по отношение на члена на групата. Разрешава се обжалване на този инструмент само по отношение на формата, а не по отношение на установеното данъчно задължение. Процедурата е в съответствие с националното законодателство на съответната държава-членка.
4. Ако се смята, че съществува място на стопанска дейност съгласно член 61, трета алинея, главният данъкоплатец е отговорен за всички процедурни задължения във връзка с облагането на такова място на стопанска дейност.

5. Данъчната декларация на отделния данъкоплатец се подава в рамките на периода, предвиден в законодателството на държавата-членка, в която той е местно лице или в която има място на стопанска дейност. Консолидираната данъчна декларация се подава в рамките на деветте месеца след края на данъчната година.

Член 110

Съдържание на данъчната декларация

1. Данъчната декларация на отделния данъкоплатец включва следната информация:
- а) идентификация на доставчика;
 - б) данъчната година, за която се отнася данъчната декларация;
 - в) изчислението на данъчната основа;
 - г) идентификация на всякакви асоциирани предприятия, както е посочено в член 78;
2. Консолидираната данъчна декларация включва следната информация:
- а) идентификация на главния данъкоплатец;
 - б) идентификация на всички членове на групата;
 - в) идентификация на всякакви асоциирани предприятия, както е посочено в член 78;
 - г) данъчната година, за която се отнася данъчната декларация;
 - д) изчислението на данъчната основа на всеки член на групата;
 - е) изчислението на консолидираната данъчна основа;
 - ж) изчислението на разпределения дял на всеки член на групата;
 - з) изчислението на данъчното задължение на всеки член на групата;

Член 111

Уведомяване за грешки в данъчната декларация

Главният данъкоплатец уведомява главния данъчен орган за грешки в консолидираната данъчна декларация. Главният данъчен орган, ако е уместно, издава ревизионен акт в съответствие с член 114, параграф 3.

Член 112
Неподаване на данъчна декларация

Ако главният данъкоплатец не подаде консолидирана данъчна декларация, в рамките на три месеца главният данъчен орган издава акт, основаващ се на приблизителна оценка, като взема под внимание наличната информация. Главният данъкоплатец може да обжалва този акт.

Член 113
Правила за електронното подаване, данъчната декларация и придружителните документи

Комисията може да приеме актове, установяващи правила за електронното подаване, за образеца на данъчната декларация, за образеца на консолидираната данъчна декларация и за изискваните придружителни документи. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата на разглеждане, посочена в член 131, параграф 2.

Член 114
Ревизионни актове

1. Проверките и актовете по отношение на отделния данъкоплатец се ръководят от законодателството на държавата-членка, в която той е местно лице или в която има място на стопанска дейност.
2. Главният данъчен орган проверява дали консолидираната данъчна декларация е в съответствие с член 110, параграф 2.
3. Главният данъчен орган може да издаде ревизионен акт не по-късно от три години след крайния срок за подаване на консолидирана данъчна оценка или, ако в този срок не е подадена декларация, не по-късно от три години от издаването на акта съгласно член 112.

В рамките на всеки 12-месечен период не може да бъде издаван ревизионен акт повече от един път.

4. Параграф 3 не се прилага ако ревизионният акт е издаден в съответствие с решение на съдилищата на държавата-членка на главния данъчен орган съгласно член 123 или е издаден в съответствие с резултатите от споразумение за взаимно съгласие или арбитражна процедура в трета държава. Такива ревизионни актове се издават в рамките на 12 месеца от решението на съдилищата на главния данъчен орган или от приключването на процедурата.
5. Независимо от предвиденото в параграф 3, ревизионният акт може да бъде издаван в рамките на шест години от крайния срок за подаване на консолидирана данъчна декларация, ако това е оправдано поради умишлено подаване на некоректни данни или поради подаване на некоректни данни в резултат на сериозна небрежност от страна на данъкоплатеца, или в рамките на 12 години от този срок, ако подаването на некоректни данни е обект на наказателно производство. Тези ревизионни актове се издават в рамките на 12 месеца от установяването на некоректното деклариране освен ако обективно е

оправдано прилагането на по-дълъг срок поради необходимостта от допълнителни проверки или разследвания. Такива ревизионни актове се отнасят единствено за некоректно декларираните данни по същество.

6. Преди издаването на ревизионен акт главният данъчен орган се консултира с компетентните органи на държавите-членки, в които членът на групата е местно лице или в които се е установил. Тези органи могат да изразят своите виждания в рамките на един месец от консултацията.

Компетентният орган на държавата-членка, в която членът на групата е местно лице или в която се е установил, може да поиска от главния данъчен орган да издаде ревизионен акт. Ако такъв акт не бъде издаден в рамките на три месеца, се смята, че е получен отказ за издаване на акт.

7. Не се издават ревизионни актове за коригиране на консолидираната данъчна основа, ако разликата между декларираната основа и коригираната основа не надхвърля по-ниската от двете стойности — 5000 EUR или 1 % от консолидираната данъчна основа.

Не се издава ревизионен акт с цел коригиране на изчисляване на разпределени дялове, ако общата сума на разпределените дялове на членовете на групата, които са местни лица или които са се установили в държава-членка, следва да бъде коригирана с по-малко от 0,5 %.

Член 115

Централна база данни

Консолидираната данъчна декларация и придружителните документи, подадени от главния данъкоплатец, се съхраняват в централна база данни, до която имат достъп всички компетентни органи. Централната база данни се актуализира редовно с всякава допълнителна информация и документи, както и с всички решения и съобщения, издадени от главния данъчен орган.

Член 116

Определяне на главния данъкоплатец

Главният данъкоплатец, определен в съответствие с член 4, параграф 6, не може да бъде сменян впоследствие. Ако обаче главният данъкоплатец спре да отговаря на изискванията на член 4, параграф 6, групата определя нов главен данъкоплатец

При извънредни обстоятелства компетентните данъчни органи в държавите-членки, в които членовете на групата са местни лица или в които имат място на стопанска дейност, могат в рамките на шест месеца от съобщението за избор на системата или в рамките на шест месеца от преобразуване, включващо главния данъкоплатец, да решат по взаимно съгласие, че главен данъкоплатец ще бъде данъкоплатец, различен от данъкоплатеца, определен от групата.

Член 117
Водене на документация

Отделният данькоплатец, а в случая на група — всеки член на групата, води отчетност и съхранява придружителни документи в достатъчно подробен вид, така че да се осигури правилното прилагане на настоящата директива и да се позволи извършването на проверки.

Член 118
Осигуряване на информация на компетентните органи

Данькоплатецът представя цялата информация във връзка с определянето на неговите данъчни задължения по искане на компетентния орган в държавата-членка, в която той е местно лице или в която се намира негово място на стопанска дейност. По искане на главния данъчен орган главният данькоплатец предоставя цялата необходима информация във връзка с определянето на консолидираната данъчна основа или на данъчните задължения на всеки от членовете на групата.

Член 119
Искане за становище на компетентния орган

1. Данькоплатецът може да поиска становище на компетентния орган в държавата-членка, в която той е местно лице или в която се намира негово място на стопанска дейност, относно прилагането на настоящата директива в конкретна сделка или поредица от сделки, които предстоят да бъдат извършени. Данькоплатецът може също така да поиска становище и относно предложени състав на групата. Компетентният орган предприема всички необходими стъпки, за да отговори на искането в разумен срок.

Ако е представена всякаква уместна информация относно планираната сделка или поредица от сделки, становището на компетентния орган е обвързващо, освен ако съдилищата в държавите-членки на главния данъчен орган решат впоследствие друго в съответствие с член 123. Ако данькоплатецът не е съгласен със становището, той може да действа в съответствие със своето собствено тълкувание, но трябва да обърне внимание на този факт в данъчната си декларация или в консолидираната данъчна декларация.

2. Ако двама или повече членове на групата в различни държави-членки са пряко ангажирани в конкретна сделка или поредица от сделки или ако искането се отнася за предложени състав на групата, компетентните органи в тези държави-членки излизат с общо становище.

Член 120
Комуникация между компетентните органи

1. Обменът на информация по силата на настоящата директива, доколкото е възможно, се извършва по електронен път посредством общата комуникационна мрежа/общ системен интерфейс (CCN/CSI).

2. Ако компетентен орган получи искане за сътрудничество или обмен на информация относно член на групата съгласно Директива 2011/16/ЕС, той отговаря не по-късно от три месеца от датата на получаване на искането.

Член 121

Клауза за поверителност

1. Всяка информация, която е станала известна на държава-членка съгласно настоящата директива, се счита за поверителна в тази държава-членка по същия начин, както информацията, получена съгласно нейното национално законодателство. Във всички случаи, тази информация:
- а) може да се предоставя само на лица, пряко участващи в определянето на данъка или в осъществяването на административен контрол върху това определяне;
 - б) може, освен това, да се разкрива само във връзка с предвиждащо санкции съдебно или административно производство, започнато с оглед на или във връзка с определяне или преразглеждане на акта за установяване на данъчните задължения и само на лица, непосредствено участващи в такова производство; въпреки това тази информация може да бъде разкрита по време на открити съдебни заседания или съдебни решения, ако компетентният орган на държавата-членка, предоставящ информацията, няма възражения;
 - в) в никакъв случай не се използва по друг начин, освен за целите на данъчното облагане или във връзка със съдебно или административно производство, предвиждащо санкции, започнато с оглед или във връзка с определянето или преразглеждането на акта за установяване на данъчните задължения.

Освен това държавите-членки могат да предоставят информацията, предвидена в първата алинея при определянето на други такси, мита и данъци, посочени в член 2 от Директива 2008/55/ЕИО²¹.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, компетентният орган на държавата-членка, предоставящ информация, може да разреши използването в запитващата държава за други цели, ако съгласно законодателството на информиращата държава информацията би могла, при сходни обстоятелства, да бъде използвана в информиращата държава за сходни цели.

Член 122

Проверки

1. Главният данъчен орган може да поиска и да координира проверки на членове на групата. Проверката може също така да бъде по искане на компетентен орган.

²¹ ОВ L 150, 10.6.2008 г., стр. 28.

Главният данъчен орган и други ангажирани компетентни органи съвместно определят обхвата и съдържанието на проверката и членовете на групата, на които да бъде направена проверка.

2. Проверката е в съответствие с националното законодателство на държавата-членка, в която се извършва, като се допускат изменения, доколкото те са необходими за подsigуряването на правилното прилагане на настоящата директива.
3. Главният данъчен орган обобщава резултатите от всички проверки.

Член 123

Разногласия между държавите-членки

1. Ако компетентният орган на държавата-членка, в която член на групата е местно лице или се е установил, не е съгласен с решение на главния данъчен орган във връзка с член 107 или с член 114, параграфи 3, 5 или 6, втора алинея, той може да оспорва решението в съдилищата на държавата-членка на главния данъчен орган в срок от три месеца.
2. Компетентният орган разполага най-малкото със същите процедурни права, с каквито разполага данъкоплатецът съгласно законодателството на тази държава-членка в производството срещу решение на главния данъчен орган.

Член 124

Обжалване

1. Главният данъкоплатец може да обжалва следните актове:
 - а) решение за отхвърляне на съобщението за избор на системата;
 - б) съобщение, изискващо разкриване на документи или информация;
 - в) ревизионен акт;
 - г) акт относно неподаването на консолидирана данъчна декларация.

Жалбата се подава в срок от 60 дни от получаването на акта, срещу който е насочена жалбата.

2. Жалбата няма суспензивно действие по отношение на данъчните задължения на данъкоплатеца.
3. Независимо от член 114, параграф 3 може да бъде издаден ревизионен акт в резултат на обжалване.

Член 125
Административно обжалване

1. Жалби във връзка с ревизионни актове или други актове, направени в съответствие с член 112, се разглеждат от административен орган, който е компетентен да разглежда жалби на първа инстанция в съответствие със законодателството на държавата-членка на главния данъчен орган. Ако в съответната държава-членка няма такъв компетентен административен орган, главният данъкоплатец може да пристъпи директно към обжалване по съдебен ред.
2. При изразяване на мнението пред административния орган главният данъчен орган действа в тясно сътрудничество с другите компетентни органи.
3. Ако е необходимо, административният орган може да поиска представянето на доказателства от страна на главния данъкоплатец и главния данъчен орган относно фискалните дела на членовете на групата и други асоциирани предприятия, както и относно законодателството и практиките на другите засегнати държави-членки. Компетентните органи на другите засегнати държави-членки оказват цялата необходима помощ на главния данъчен орган.
4. Ако административният орган излезе с решение, различно от това на главния данъчен орган, измененото решение замества решението на главния данъчен орган и се разглежда като решение на главния данъчен орган.
5. Административният орган се произнася по жалбата в срок от шест месеца. Ако в рамките на този срок главният данъкоплатец не получи решение, решението на главния данъчен орган се смята за потвърдено.
6. Ако решението е потвърдено или изменено, главният данъкоплатец има правото да обжалва директно в съдилищата на държавата-членка на главния данъчен орган в срок от 60 дни от получаването на решението на административния орган по жалбата.
7. Ако решението бъде отменено, административният орган прехвърля въпроса към главния данъчен орган, който взема ново решение в срок от 60 дни от датата, на която е бил уведомен за решението на административния орган. Главният данъкоплатец може да обжалва новото решение или съгласно параграф 1, или директно в съдилищата на държавата-членка на главния данъчен орган в срок от 60 дни от получаването на решението. Ако главният данъчен орган не вземе ново решение в срок от 60 дни, главният данъкоплатец може да обжалва първоначалното решение на главния данъчен орган в съдилищата на държавата-членка на главния данъчен орган.

Член 126
Обжалване по съдебен ред

1. Обжалването по съдебен ред на решение на главния данъчен орган става съгласно законодателството на държавата-членка на главния данъчен орган съгласно разпоредбите на параграф 3.

2. При изразяване на мнението пред съда главният данъчен орган действа в тясно сътрудничество с останалите компетентни органи.
3. Ако е необходимо, национален съд може да поиска представянето на доказателства от страна на главния данъкоплатец и главния данъчен орган относно фискалните дела на членовете на групата и други асоциирани предприятия, както и относно законодателството и практиките на други засегнати държави-членки. Компетентните органи на останалите засегнати държави-членки оказват цялата необходима помощ на главния данъчен орган.

ГЛАВА XVIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 127

Упражняване на делегирането на правомощия

1. Посочените в член 2, член 14, член 34 и член 42 правомощия за приемане на делегирани актове се предоставят на Комисията за неограничен период от време.
2. Веднага след като приеме делегиран акт Комисията нотифицира Съвета за него.
3. Правомощията да приема делегирани актове се предоставят на Комисията при условията, предвидени в членове 128, 129 и 130.

Член 128

Отмяна на делегираните правомощия

1. Съветът може по всяко време да отменя делегираните правомощия, посочени в член 2, член 14, член 34 и член 42.
2. С решението за отмяна се прекратява делегирането на правомощията, посочени в това решение. Решението влиза в сила незабавно или на посочена в него по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила. То се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 129

Възражения срещу делегираните актове

1. Съветът може да възрази срещу делегиран акт в срок от три месеца от датата на нотификацията.
2. Ако към момента на изтичането на посочения срок Съветът не е възразил срещу делегирания акт, той се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и влиза в сила на посочената в него дата.

Делегираният акт може да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* и да влезе в сила преди изтичането на посочения срок, ако Съветът е информирал Комисията за намерението си да не прави възражения.

3. Ако Съветът представи възражения срещу делегиран акт, той не влиза в сила. Съветът посочва причините за възражението срещу делегирания акт.

Член 130

Уведомяване на Европейския парламент

Европейският парламент получава информация относно приемането на делегирани актове от Комисията, относно възражения срещу тях или относно оттеглянето на делегирането на правомощия от Съвета.

Член 131

Комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет. Комитетът е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № ...182/2011 г.²².
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № ...182/2011.

Член 132

Консултации във връзка с Член 87

Комитетът, създаден с член 131, може също така да обсъжда прилагането на член 87 в даден случай.

Член 133

Преглед

В срок от пет години от влизането в сила на настоящата директива Комисията прави преглед на прилагането и докладва на Съвета относно действието на настоящата директива. Докладът включва по-специално анализ на въздействието на механизма, установен в глава XVI от настоящата директива, върху разпределението на данъчните основи между държавите-членки.

Член 134

Транспониране

1. Държавите-членки приемат и публикуват най-късно до [дата] необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива. Те незабавно

²² ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби от [...] г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от националното законодателство, които приемат в областта, обхваната от настоящата директива.

Член 135
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на [...] ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 136
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставен в Брюксел,

За Съвета:
Председател

ПРИЛОЖЕНИЯ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

- а) Европейското дружество или Societas Europaea (SE), както е установено в Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 година относно Устава на Европейското дружество (SE)²³ и Директива 2001/86/ЕО на Съвета от 8 октомври 2001 година за допълнение на Устава на Европейското дружество по отношение на участието на заетите лица²⁴.
- б) Европейското кооперативно дружество, както е установено в Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета от 22 юли 2003 година относно Устава на Европейското кооперативно дружество (SCE)²⁵ и Директива 2003/72/ЕО на Съвета от 22 юли 2003 година за допълване на Устава на Европейското дружество относно участието на работниците и служителите²⁶.
- в) дружества, които съгласно белгийското право са познати като “société anonyme”/“naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions”/“commanditaire vennootschap op aandelen”, “société privée à responsabilité limitée”/“besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “société coopérative à responsabilité limitée”/“coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “société coopérative à responsabilité illimitée”/“coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, “société en nom collectif”/“vennootschap onder firma”, “société en commandite simple”/“gewone commanditaire vennootschap”, публичноправни субекти, които са приели една от горепосочените правни форми, и други дружества, регистрирани в съответствие с белгийското право и подлежат на облагане с корпоративен данък в Белгия;
- г) дружества, които съгласно българското право са познати като: “събирателно дружество”, “командитно дружество”, “дружество с ограничена отговорност”, “акционерно дружество”, “командитно дружество с акции”, “кооперации”, “кооперативни съюзи”, “държавни предприятия”, регистрирани в съответствие с българското право и извършващи търговски дейности;
- д) дружества, които съгласно чешкото право са познати като: “akciová společnost”, “společnost s ručením omezeným”, “veřejná obchodní společnost”, “komanditní společnost”, “družstvo”;
- е) дружества, които съгласно датското право са познати като „aktieselskab“ и „anpartsselskab“. Други дружества, подлежащи на данъчно облагане съгласно Закона за корпоративно данъчно облагане, доколкото техните данъчно облагаеми приходи се изчисляват и облагат в съответствие с общите данъчни правила, приложими за „aktieselskaber“;

²³ ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 1.

²⁴ ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 22.

²⁵ ОВ L 207, 18.8.2003 г., стр. 1.

²⁶ ОВ L 207, 18.8.2003 г., стр. 25.

- ж) дружества, които съгласно германското право са познати като: „Aktiengesellschaft“, „Kommanditgesellschaft auf Aktien“, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft“, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts“, и други дружества, регистрирани в съответствие с германското право и които подлежат на облагане с корпоративен данък в Германия;
- з) дружества, които съгласно естонското право са познати като: „täisühing“, „usaldusühing“, „osaühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühistu“;
- и) дружества според гръцкото право, известни като „ανώνυμη εταιρεία“, „εταιρεία περιουσιμένης ευδύνης (Ε.Π.Ε)“;
- й) дружества според испанското право, наречени „sociedad anónima“, „sociedad comanditaria por acciones“, „sociedad de responsabilidad limitada“, както и публичноправни субекти, които извършват дейност под режима на частното право;
- к) дружества, които съгласно френското право са познати като: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „sociétés par actions simplifiées“, „sociétés d'assurances mutuelles“, „caisses d'épargne et de prévoyance“, „sociétés civiles“, които автоматично подлежат на облагане с корпоративен данък, „coopératives“, „unions de coopératives“, промишлени и търговски публични стопански единици и предприятия, и други дружества, регистрирани в съответствие с френското право и които подлежат на облагане с корпоративен данък във Франция;
- л) дружества, регистрирани или съществуващи в съответствие с ирландското право, предприятия, регистрирани съгласно „Industrial and Provident Societies Act“, „building societies“, регистрирани съгласно „Building Societies Acts“ и „trustee savings banks“ по смисъла на „Trustee Savings Banks Act“ от 1989 г.;
- м) дружества, които съгласно италианското право са познати като: „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“, публични и частни субекти, чиято дейност е изцяло или частично търговска;
- н) съгласно кипърското право: „εταιρείες“ според дефиницията в законите за облагане на доходите;
- о) дружества, които съгласно латвийското закондателство са познати като: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- п) дружества, учредени съгласно литовското право;
- р) дружества, които съгласно люксембургското право са познати като: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „société à responsabilité limitée“, „société coopérative“, „société coopérative organisée comme une société anonyme“, „association d'assurances mutuelles“, „association d'épargne-pension“, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit

public”, и други дружества, регистрирани в съответствие с люксембургското право и които подлежат на облагане с корпоративен данък в Люксембург;

- с) дружества, които съгласно унгарското право са познати като: „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „részvénytársaság”, „egyesülés”, „közhasznú társaság”, „szövetkezet”;
- т) дружества, които съгласно малтийското право са познати като: „Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata”, „Soċjetajiet en commandite li l-kapital taghhom maqsum f'azzjonijiet”;
- у) дружества според нидерландското право, известни като „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „open commanditaire vennootschap”, „coöperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „fonds voor gemene rekening”, „vereniging op coöperatieve grondslag” и „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, както и други дружества, учредени според нидерландските закони и подвластни на Нидерландския корпоративен данък;
- ф) дружества, които съгласно австрийското право са познати като „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”, „Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts”, „Sparkassen”, и други дружества, регистрирани в съответствие с австрийското право и които подлежат на облагане с корпоративен данък в Австрия,
- х) дружества, които съгласно полското право са познати като: „spółka akcyjna”, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, „spółdzielnia”, „przedsiębiorstwo państwowe”;
- ц) търговски дружества или дружества, учредени съгласно гражданското право, които имат търговска форма, кооперативи и публични предприятия, учредени съгласно португалското право;
- ч) дружества, които съгласно румънското право са познати като: „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni”, „societăți cu răspundere limitată”;
- ш) дружества, които съгласно словенското право са познати като: „delniška družba”, „komanditna delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”, „družba z neomejeno odgovornostjo”;
- щ) дружества, които съгласно словашкото право са познати като: „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným”, „komanditná spoločnosť”, „verejná obchodná spoločnosť”, „družstvo”;
- ъ) дружества, които съгласно финландското право са познати като: „osakeyhtiö”, „aktiebolag”, „osuuskunta”, „andelslag”, „säästöpankki”, „sparbank” and „vakuutusyhtiö”, „försäkringsbolag”;

- ю) дружества според шведските закони, известни като „aktiebolag“, „försäkringsaktiebolag“, „ekonomiska föreningar“, „sparbanker“, „ömsesidiga försäkringsbolag“;
- я) дружества, регистрирани в съответствие с правото на Обединеното кралство.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Belgien / Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Списък на неподлежащите на приспадане данъци съгласно член 14

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Няма.

Česká republika

Няма.

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbesteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Няма.

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI) / Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) - Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (employers' split)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Няма.

Lietuva

Няма.

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparüzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (energy split)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Няма.

România

Няма.

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Няма.

Suomi/Finland

Няма.

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 1.1. Наименование на предложението/инициативата
- 1.2. Съответна(-и) област(-и) на политики в рамката на УД/БД
- 1.3. Естество на предложението/инициативата
- 1.4. Цел(и)
- 1.5. Обосновка за предложението/инициативата
- 1.6. Срок на действие и финансово отражение
- 1.7. Предвиден(и) метод(и) на управление

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

- 2.1. Правила за мониторинг и докладване
- 2.2. Система за управление и контрол
- 2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 3.1. Засегната(-и) функция(-и) от многогодишната финансова рамка и бюджетен(-ни) ред(-ове) за разходите
- 3.2. Очаквано въздействие върху разходите
 - 3.2.1. *Обобщение на очакваното въздействие върху разходите*
 - 3.2.2. *Очаквано въздействие върху бюджетните кредити за оперативни разходи*
 - 3.2.3. *Очаквано въздействие върху бюджетните кредити за административни разходи*
 - 3.2.4. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*
 - 3.2.5. *Участие на трети страни във финансирането*
- 3.3. Прогнозирано въздействие върху приходите

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

Законодателно предложение за обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък (ОКООКД)

1.2. Съответна(-и) област(-и) на политики в рамката на УД/БД²⁷

Данъчна политика (УД05)

1.3. Естество на предложението/инициативата

Предложението/инициативата е във връзка с **ново действие**

Предложението/инициативата е във връзка с **ново действие вследствие на пилотен проект/подготвително действие²⁸**

Предложението/инициативата е свързано(а) с **удължаването на съществуващо действие**

Предложението/инициативата е във връзка с **действие, пренасочено към ново действие**

1.4. Цели

1.4.1. Многогодишна(-и) стратегическа(-и) цел(-и) на Комисията, към която(които) е насочено(-а) предложението/инициативата

ОКООКД ще допринесе за укрепването на единния пазар и водещата инициатива Европа 2020 за промишлената политика на Съюза, а също така ще допринесе за постигането на по-общите цели на промишлената политика, набелязани в Европа 2020.

ОКООКД е мярка на данъчната политика за опростяване на данъчните правила, за намаляване на разходите за привеждане в съответствие и за премахване на данъчните пречки за дружествата, които работят в различни държави.

1.4.2. Специфична(-и) цел(-и) и съответна(-и) дейност(-и) по УД/БД

Специфична цел №:

Цел № 2: Да се намалят административните разходи и да се намалят данъчните пречки пред вътрешния пазар

Съответна дейност по УД/БД

Данъчна политика (УД05)

²⁷

УД: Управление на бюджета по дейности — БД: Изготвяне на бюджета по дейности.

²⁸

Посочени в член 49, параграф 6, буква а) или б) от Финансовия регламент.

1.4.3. *Очакван(-и) резултат(-и) и въздействие*

Да се посочат въздействията, които предложението/инициативата би трябвало да окаже върху бенефициерите/целевите групи.

Да подсигури възможност на дружествата да прилагат обща система за данъчно облагане в Съюза (обща консолидирана данъчна основа за определяне на печалбите на дружествата).

Въвежда принципа на обслужването на едно гише за данъчните декларации и оценки

Да се даде възможност за трансгранично компенсиране на загуби

Да се намалят задълженията за съобразяване с правилата за трансферно ценообразуване

Намаляване на случаите на двойно данъчно облагане и свръхоблагане.

Ограничаване на възможностите за дружествата за незаконно или неволно данъчно планиране при паралелно прилагане на 27 системи за корпоративно данъчно облагане в Съюза.

1.4.4. *Показатели за резултатите и въздействието*

Да се посочат показателите за наблюдение на изпълнението на предложението/инициативата.

Пълно и подходящо транспониране на Директивата за ОКООКД от държавите-членки

Правилно прилагане на разпоредбите на ОКООКД на практика

1.5. **Обосновка за предложението/инициативата**

1.5.1. *Изискване(-ия), което(които) трябва да бъде(-ат) изпълнено(-и) в краткосрочен или дългосрочен план*

Приемане на ОКООКД, както предвижда работният план на Комисията за 2011 г. (като водеща инициатива) и съгласно графика в публикуваната пътна карта, до 31.3.2011 г.

1.5.2. *Добавена стойност от участието на ЕС*

Въвеждането на обща консолидирана основа за облагане с корпоративен данък в 27 държави-членки не може да бъде постигнато с едностранни (национални) или двустранни (трансгранични) мерки и споразумения между държавите-членки.

1.5.3. *Изводи от подобен опит в миналото*

Въвеждането на всеобхватен или сложен набор от правила и разпоредби за улесняване на трансграничната търговия и инвестиции и за премахване на данъчните пречки (напр. свръхоблагане или липса на компенсиране на загуби) на вътрешния пазар е трудна задача заради изискването за единодушие при законодателните предложения в областта на преките данъци. Подобни предложения в миналото, които предвиждаха основно задължително прилагане и изпълнение от държавите-членки, не бяха посрещнати с

готовност за политически обсъждания или не бяха определени като приемливи от Съвета.

Предложението за ОКООКД се основава на незадължителния и добре обмислен подход (проучвания, заседания на експертни работни групи, допитвания до общественото мнение) в продължение на почти девет години.

1.5.4. *Съответствие и евентуална синергия с други подобни инструменти*

Става въпрос за предложение за вторично законодателство, което може да остане само за себе си, но също така е и в тясна връзка с други инициативи в областта на данъчната политика спрямо дружествата, като например работата на Групата за Кодекса на поведение и по-специфични мерки (напр. директиви в областта на корпоративното облагане, които са насочени към специфични въпроси, както и инициативи за координация).

1.6. **Срок на действие и финансово отражение**

Предложението/инициативата е с **ограничен срок на действие**

– Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ

– Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ

X Предложение/инициатива с **неограничена продължителност**

– Осъществяване с въвеждащ период от 2011 г. до 2015 г.,

– последвано от функциониране в пълна степен.

1.7. **Предвиден(-и) метод(-и) на управление**²⁹

Пряко централизирано управление от Комисията

Непряко централизирано управление чрез делегиране на задачите по изпълнението на:

– изпълнителни агенции

– органи, създадени от Общностите³⁰

– национални органи в обществения сектор/органи в сферата на обществените услуги

– лица, натоварени с изпълнението на специфични дейности по силата на дял V от Договора за Европейския съюз и посочени в съответния основен акт по смисъла на член 49 от Финансовия регламент

²⁹ Подробности за начините на управление и позовавания на Финансовия регламент са достъпни на уебстраницата „Бюджет“: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Посочени в член 185 от Финансовия регламент.

X Споделено управление с държавите-членки

Децентрализирано управление с трети държави

Съвместно управление с международни организации (да се уточни)

Ако е посочен повече от един метод на управление, моля, представете подробности в раздел „Коментари“.

Коментари

След приемането в Съвета държавите-членки носят отговорността за правилното транспониране и прилагане на правилата и разпоредбите на Директивата за ОКООКД.

Службите на Комисията следва да наблюдават и следят отблизо развитието в областта на корпоративното облагане и за възникването на проблеми в областта на ОКООКД.

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

Съгласно общия подход в данъчното законодателство от държавите-членки се изисква представянето на таблици на съответствието.

Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

2.2. Система за управление и контрол

2.2.1. Установен(-и) риск(-ове)

Разработен е план за управление на рисковете във връзка с Директивата за ОКООКД, който е свързан с консултациите CIS-Net.

2.2.2. Предвиден(-и) метод(-и) на контрол

Общ подход за законодателните предложения в областта на данъчното облагане

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или предвидените мерки за превенция и защита.

Не е приложимо на равнище ЕС за настоящото предложение.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Засегната(-и) функция(-и) от многогодишната финансова рамка и бюджетен(-ни) ред(-ове) за разходите

НЯМА

3.2. Очаквано въздействие върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното въздействие върху разходите

НЯМА

3.2.2. Очаквано въздействие върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- Предложението/инициативата не води до използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- Предложението/инициативата води до използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

3.2.3. Очаквано въздействие върху бюджетните кредити за административни разходи

3.2.3.1. Резюме

- Предложението/инициативата не води до използване на бюджетни кредити за административни разходи
- Предложението/инициативата води до използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

в млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

	Година 2016	Година 2017	Година 2018	Година 2019	2020 г. до 2022 г.			ОБЩО
--	----------------	----------------	----------------	----------------	--------------------	--	--	------

ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други административни разходи	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Междинна сума по ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Извън ФУНКЦИЯ 5³¹ от многогодишната финансова рамка									
Човешки ресурси									
Други разходи с административен характер									
Междинна сума извън ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка									

ОБЩО	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Очаквани нужди от човешки ресурси

- Предложението/инициативата не води до използване на човешки ресурси
- Предложението/инициативата води до използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Прогнозите да бъдат представени в цели числа (или най-много до първия десетичен знак)

	Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	... да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължително стта на въздействието (вж. точка 1.6)
• Позиции в щатното разписание (длъжностни лица и временно нает персонал)					
XX 01 01 01 (Централата и представителствата на Комисията)					
XX 01 01 02 (Делегациите)					
XX 01 05 01 (Непреки научни изследвания)					
10 01 05 01 (Пряка научноизследователска дейност)					

³¹ Технически и/или административна помощ и разходи в подкрепа на прилагане на програмите и/или действията на ЕС (предишни редове „ВА“), непряка научноизследователска дейност, пряка научноизследователска дейност.

• Външен персонал (в единици служители, приравнени на пълно работно време: ПРВ)³²

XX 01 02 01 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет)							
XX 01 02 02 (ДНП, КНЕ, МЕД, МП и ПНА в делегациите)							
XX 01 04 уу ³³	в Централата ³⁴						
	- в делегациите						
XX 01 05 02 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки изследвания)							
10 01 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Пряка научноизследователска дейност)							
Други бюджетни редове (да се посочат)							
ОБЩО							

XX е съответната област на политиката или бюджетен дял.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които ще бъдат извършвани:

Длъжностни лица и временно наети лица	Персоналът, който към момента е назначен в отдел TAXUD D1, отговаря за предложението до неговото приемане в Съвета в съответствие със задачите, посочени в общите цели и задачи на отдела.
Външен персонал	Както за длъжностни лица и временно наети лица

3.2.4. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка

- Предложението/инициативата е съвместимо(а) с настоящата многогодишна финансова рамка.
- Предложението/инициативата налага препрограмане на съответната функция от многогодишната финансова рамка.

Обяснете нужното препрограмане, като посочите съответните бюджетни редове и суми.

- Предложението/инициативата налага да се използва инструментът за гъвкавост или да се преразгледа многогодишната финансова рамка³⁵.

³² ДНП = Договорно нает персонал; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост („Intérimaire“); МЕД = „Jeune Expert en Délégation“ (младши експерт в делегация); МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт.

³³ В рамките на тавана за външен персонал от бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове „ВА“).

³⁴ Най-вече за структурните фондове, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и Европейския фонд за рибарство (ЕФР).

³⁵ Вж. точки 19 и 24 от Междунституционалното споразумение.

Обяснете нуждата, като посочите съответните функции, бюджетни редове и суми.

3.2.5. Участие на трети страни във финансирането

- Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети страни
- Предложението/инициативата предвижда съфинансиране съгласно следните прогнози:

Бюджетни кредити в млн. EUR (до 3-ия знак след десетичната запетая)

	Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	... да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на въздействието (вж. точка 1.6)			Общо
Да се посочи съфинансиращият орган								
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити								

3.3. Прогнозирано въздействие върху приходите

- Предложението/инициативата няма финансово въздействие върху приходите.
- Предложението/инициативата има следното финансово отражение:
 - върху собствените ресурси
 - върху разните приходи